

A Pápai Járásbíróság **1.sz. városban**, 2017. február 07. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T:

A 2013. szeptember 12. és 13. napján őrizetben volt, ezt követően szabadlábon védekező
I.rendű vádlott személyi adatok

b ú n ö s :

5 rendbeli kiskorú veszélyeztetése büntetében [Btk. 208. § (1) bek.].

Ezért őt a bíróság - halmazati büntetésül - **3 (három) év 4 (négy) hónap szabadságvesztésre és 4 (négy) év közügyektől eltiltásra í t é l i.**

A szabadságvesztést börtön fokozatban kell végrehajtani.

I.rendű vádlott a büntetése kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A bíróság a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli **I.rendű vádlott** által 2013. szeptember 12. és 13. napján őrizetben töltött időt.
Egynapi előzetes fogvatartás egynapi szabadságvesztésnek felel meg.

A szabadlábon védekező

II.rendű vádlott személyi adatok)

b ú n ö s :

5 rendbeli kiskorú veszélyeztetése büntetében [Btk. 208. § (1) bek.].

Ezért őt a bíróság - halmazati büntetésül - **2 (két) év szabadságvesztésre í t é l i.**

A szabadságvesztés végrehajtását 3 (három) év próbaidőre felfüggeszti.

A szabadságvesztést végrehajtása esetén börtön fokozatban kell végrehajtani.

II.rendű vádlott a szabadságvesztés büntetése végrehajtása esetén a büntetése kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A bíróság elrendeli pártfogó felügyeletét.

Egyetemlegesen kötelesek a vádlottak a büntető eljárás során összesen felmerült 248.768.- (kétszáznegyvennyolcezer-hétszázhatvannyolc) forint bűnügyi költséget a Veszprémi Törvényszék Gazdasági Hivatalának külön felhívására a Magyar Államnak megfizetni.

INDOKOLÁS:

A Járási Ügyészség 2014. október 27. napján kelt és a bíróságra október 29. napján érkezett B.998/2013/18-I számú vádiratában **I. rendű** és **II. rendű vádlottakat** 5-5 rendbeli, a Btk. 208. § (1) bekezdése szerint büntetendő kiskorú veszélyeztetésének büntetével vádolta.

A tárgyaláson eljáró ügyész végindítványában *a vádirati tényállás 8. bekezdését* azzal egészítette ki, hogy kk. sértett kancsalságban, távollátásban, tompa-látásban, a szemlencse törési rendellenességben, szemtengelyferdülésben szenved. Az elváltozás olyan jellegű, hogy a kancsalító szem megfelelő kezelése nélkül látását elveszíthet. A gyermeknek folyamatosan szemüveget kell viselnie. Kiskorú sértett 2007. és 2011 között rendszeres orvosi kezelésben részesült, a 2011. április 6. napján elvégzett vizsgálat során a vizsgáló orvos előírta, hogy 6 hét múlva kontrollvizsgálaton kell megjelenie. A vádlottak a gyermek eltört szemüvegét nem javították meg, azt a sértett nem viselte, és a kontrollvizsgálatra sem vitték el. A következő vizsgálatra csak 2013. április 22. napján került sor, amelyre a sértettet nagyszülei vitték el.

Az ügyész végindítványában *a vádirati tényállás 15. bekezdését* azzal egészítette ki, hogy a gyermekek számára súlyos veszteségélményt jelentett annak megélése, hogy anyjuk számára fontosabb az élettársa, mint ők. Ennek feldolgozása nem történt meg és kétséges, hogy valaha megtörténik. A gyermek pszichoterápiás támogatása emiatt feltétlenül indokolt.

A tárgyaláson eljáró ügyész egyebekben a vádirati tényállásban írtakat és a vádat fenntartotta.

A bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként a következő tényállást állapította meg:

I. rendű vádlott személyes adatai.

II. rendű vádlott személyes adatai

I. rendű és **II. rendű vádlott** 2012. év őszén ismerkedtek meg és 2012. december hónapban létesítettek élettársi kapcsolatot. A vádlottak **1.sz. városban**, előbb a **egy** lakótelepen laktak, majd közös albérletbe költöztek **II. rendű vádlott** öt gyermekével együtt. **I. rendű vádlott** a keresményéből, **II. rendű vádlott** a gyermeke után járó állami támogatásból, családi pótlékból élt. A vádlottak az öt gyermekkel szűkösebb körülmények között éltek, havonta 90.000.- Ft albérleti díjat fizettek.

II. rendű vádlott korábban **XY-al** állt élettársi kapcsolatban, ebből három gyermek született, 2000. május 28. napján gyermekkorú **első gyermek**, 2004. január 7. napján gyermekkorú **második gyermek** és 2005. július 17. napján gyermekkorú **harmadik gyermek**.

II. rendű vádlott XY-al létesített élettársi kapcsolata megszakadt, ezt követően **XX-el** kötött házasságot, amelyből 2008. október 12. napján gyermekkorú **negyedik gyermek**, 2011. december 10. napján gyermekkorú **ötödik gyermek** születettek.

Gyermekkorú **ötödik gyermek** 2013. január hónapban - miközben I. és **II.rendű vádlottak** a szomszédos szobában a gyermekekért az iskolába és óvodába készülődtek -, magára borította a **első gyermek** által készített forró levest és leforrázta magát. A sértett ekkor még nem tudott járni. Azt utólag már nem lehetett megállapítani, hogy a sértett hogyan hagyta el a rácsos kiságyát, abból ki vette ki.

A sértett az elülső mellkas- és hasfal bőrének I- . fokú égési sérülését szenvedte el. Égési sérülései gyógytartama meghaladta a 8 napot, a tényleges gyógytartam kb. 4-6 hétre volt tehető. A sérülése nyomán visszamaradt igen halvány (hegnek tűnő) bőrelváltozás, nála enyhe esztétikai károsodásként értékelhető.

I.rendű vádlott a balesetért gyk. **ötödik gyermeket** hibáztatta. Ezért amikor **I.rendű vádlott** hazaért **ötödik gyermek** sértettet mindig be kellett vinni a szobájába és bele kellett tenni a rácsos kiságyába, amit **I.rendű vádlott** ketrecnek nevezett, mondván, a gyermek ne „garázdálkodjon”, nehogy kárt tegyen magában. **I.rendű vádlott** elszigetelte a család többi tagjától gyk. **ötödik gyermek** sértettet, nem engedte, hogy a nagyobb gyermekek a sértettel játszanak, a sértett kiságyába sem tehettek játékot. **I.rendű vádlott** tiltotta azt is, hogy a sértettet a testvérei a szabad levegőre játszani kivigyék. A sértett több hónap alatt összesen csak pár alkalommal volt kint az udvaron a testvéreivel.

I.rendű vádlott nem tudta elviselni, hogy gyk. **ötödik gyermek** nem a saját, hanem **XX** gyermeke, a gyermek **XX**-re hasonlít, ezért **I.rendű vádlott** 2013. február hónap és 2013. szeptember hónap között napi rendszerességgel bántalmazta az akkor első életévét alig meghaladó gyermekkorú sértettet.

I.rendű vádlott kezdetben csak zaklatta gyk. **ötödik gyermeket** sértettet, nem engedte a gyermeket pihenni, aludni, reggel korán felébresztette, amikor hazaérkezett egyből a sértett szobájába ment és a sértett fülét pöckölgette. A sértett ezekre sírással reagált.

I.rendű vádlott betanította, mintegy idomította gyk. **ötödik gyermeket** sértettet, hogy vezényszóra fekdjön le, bújjon az ágy alá, fekdjön le a poros földre. A sértettnek nem volt szabad megmozdulnia ha erősen rászóltak. Azt is megtiltotta a sértettnek, hogy védekezzen, ha bántják.

2013. március hónaptól **I.rendű vádlott** zaklatásai egyre súlyosabb formát öltöttek.

I.rendű vádlott gyk. **ötödik gyermeket** sértettet a rácsos ágyának matraca alá fektette úgy, hogy a matracot rátette az egy éves gyermekre.

A gyermek kezét fél órára a rácsos ágyhoz kötötte úgy, hogy a gyermek nem tudott leülni, állnia kellett, miközben a lába remegett.

I.rendű vádlott a sértettet a kiságya alá tette, a sértett kezeit az ágy tartórácsára kötötte fel.

I.rendű vádlott a sértettet a kiságyában a hasára fordította, ekkor a gyermek kezeit a háta mögött egy sállal összekötötte úgy, hogy a két kezét és az egyik lábát a gyermek összekötött kezeihez kötözte. A gyermeknek ebben a helyzetében hosszú percek, legalább 20 percet kellett eltöltenie.

I.rendű vádlott a sértett etetése során a gyermek szájába tömte a szilárd ételt, közben a fejét a kutacsai környékén a tenyerével ütötte. A sértett **I.rendű vádlott** jelenlétében nem ehetett főtt ételt, azt amit **II.rendű vádlott** a többi gyermeknek főzött, neki kenyeret kellett ennie. Amikor a gyermek nem akarta megenni a kenyér héját, akkor **I.rendű vádlott** a gyermek arcát két ujjával összeszorította úgy, hogy a sértett arca elkékült. Ilyen esetben előfordult, hogy a sértett köhögött, fulladozott a szájába tömött szilárd étel miatt.

I.rendű vádlott magatartása következtében a sértett arcán szimmetrikusan elhelyezkedő, a bal arcfelén kb. kettő centiméteres, a jobb arcfelén egy centiméter átmérőjű halványzöld hematóma keletkezett, amely jól látható volt.

I.rendű vádlott a sértettet kólával vagy kávéval öntötte le, a síró gyermeket vízzel öntötte le. Ezek a sértett ágyán észlelhetőek voltak.

I.rendű vádlott a sértettet rendszeresen egy kézzel emelte fel, vagy az egyik lábánál fogva dobta a kiságyba. Ennek következtében a sértett jobb alkarján kettő darab kb. kettő centiméter átmérőjű halvány hematóma keletkezett. A sértett kezén kivehetőek voltak a vádlott ujjnyomai.

I.rendű vádlott egy alkalommal a sértettre fordítva adta fel a pulóverét, majd a gyermeket a ruházat csuklyájánál fogva felakasztotta a gyerekszoba emeletes ágyának felső tartólécére. Ekkor a sértett megrémülve sírt.

A vádlottak a sértettet egész nap olyan rácsos kiságyban tartották, amelynek fekvő része leszakadt az ágyba beugró nagyobb gyermekek súlya alatt. Ezt **II.rendű vádlott** szigetelő szalaggal ragasztotta meg. A kiságy alsó rácszott része közül jobbról a hatodik lécs el volt törve, szeg is állt ki az ágyból, amellyel a sértett teste közvetlenül érintkezhetett. A sértett feltehetően ki akart mászni a kiságyból ekkor sérthette meg a bal combját. Ennek következtében a sértett bal combján kb. öt centiméter hosszú felületes horzsoltsérülés keletkezett. A gyermeket a sérülés ellátása érdekében a vádlottak nem vitték orvoshoz.

A sértett kiságyának egyik rácsa kivehető volt, ezt **I.rendű vádlott** egy alkalommal eltávolította és a sértett fejét a rácsok közé szorította. Ettől megsérülhetett a sértett fülkagylója, a sértett hallójáratában beszáradt vér maradt, amelyet észlelt a sértett nagymamája.

Gyermekkorú **ötödik gyermek** sértett a bántalmazások hatására sírt, ennek ellenére **I.rendű vádlott** nem hagyta abba a gyermek bántalmazását, azt alkalmanként fél órán keresztül is folytatta.

Gyk. **ötödik gyermek** sértett bántalmazásának több alkalommal szem- és fültanúi voltak gyk. **első gyermek**, **harmadik gyermek** és **negyedik gyermek**. A megkötözött sértettet több alkalommal **első gyermek** oldozta ki.

Gyk. **első gyermek**, **harmadik gyermek** és **negyedik gyermek** sértettek **ötödik gyermek** sértett bántalmazásáról az életkoruknak megfelelően számoltak be a gyermekjóléti szolgálat munkatársainak és a Veszprémi Járásbíróságon az őket meghallgató bírónak.

Az Egyesített Szociális Intézménye Gondozási Központ gyermekjóléti szolgálat munkatársai 2013. szeptember 12. napján a sértettek lakásában családlátogatást tettek. Ennek során látták gyermekkorú **ötödik gyermek** sértett testén lévő sérüléseket. Azt is észlelték, amikor **I.rendű vádlott** megérkezett, hogy **II.rendű vádlott** a sértettet gyorsan a rácsos kiságyba tette és a gyermekre bezárta a szobája ajtaját. A gyermekjóléti szolgálat munkatársai a családlátogatás során észlelték a gyermek pótcselekvését, hangtalan jaktálását.

Gyk. **első gyermek** egy alkalommal kérdőre vonta **I.rendű vádlottat**, hogy miért bántalmazza a testvérét, aki közölte vele, hogy nem az ő dolga. **első gyermek** szólt **II.rendű vádlottnak** is a sértett bántalmazása miatt. Egy ilyen alkalommal **II.rendű vádlott** azt mondta a hozzá forduló gyermeknek, hogy belefáradt már a veszekedésbe.

II.rendű vádlott tudomással bírt gyk. **ötödik gyermek** sértett gyermekének bántalmazásáról, több alkalommal látta a gyermek bántalmazását. Volt olyan eset, amikor ő oldozta el a sértettet.

II.rendű vádlott kezdetben felszólította **I.rendű vádlottat** magatartásának abbahagyására, veszekedett vele. Később **II.rendű vádlott** a bántalmazó magatartás elhárítása érdekében semmit nem tett, azt passzívan fogadta, belenyugodott abba. A sértett bántalmazása alkalmával szándékosan átment a lakás másik helyiségébe.

II.rendű vádlott annak érdekében, hogy **I.rendű vádlottal** harmonikus maradjon a kapcsolata a sértett gyermekek felé azt mutatta és kommunikálta, hogy számára fontosabb az élettársa, mint a gyermekei. **II.rendű vádlott** a büntetőeljárás során levelet juttatott el igazságügyi pszichológus szakértőhöz, amelyben több oldalon keresztül védte az élettársát, a gyermekeit és a szüleit hibáztatta.

A 2013. szeptember 12. napján elvégzett orvosi vizsgálat során gyk. **ötödik gyermek** sértett testén különböző sérüléseket észleltek, amelyet a házi orvos ellátási lapon rögzített. A sértetről 2013. szeptember 12. napján a Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának rendőrei fényképfelvételeket készítettek.

Az igazságügyi orvosszakértő megállapította, hogy kiskorú **ötödik gyermek** sértett az orvosi vizsgálatát megelőzően a homlok bal oldali lágy részeinek (bőrének) kétszeres, felületes, körülírt (egy centiméteres) horzsolódását, a bal arcfél lágy részeinek kb. kétféle centiméteres, a jobb arcfél lágy részeinek egy centiméteres átmérőjű - halvány vérbeszűrődéssel járó - zúzódását, a jobb alkar kétszeres, kétféle centiméter átmérőjű - halvány vérbeszűrődéssel járó - zúzódását, a bal comb belső felszíni lágy részeinek (bőrének) felületes, öt centiméter hosszú (a fényképfelvétel tanúsága szerint torz V alakú, szabálytalan lefutású) horzsolódását (karcolódását) szenvedte el.

A horzsolts sérüléseket finoman, egyenetlen felszín által közvetített, részben érintőlegesen érvényesülő kis-, közepes erejű tompa erőbehatások (ütések, ütődések), a vérbeszűrődésekkel járó zúzódásokat tompa felszínű, szilárd kemény tárgy által közvetített kis- közepes nagyságú tompa erőbehatások (ütések, ütődések) idézheték elő, míg a bal comb belső felszínén lévő felületes horzsolódást, karcolódást, hegytel, éllel bíró eszköz által közvetített, érintőlegesen érvényesülő kis erejű erőbehatás is létre hozhatta.

A sérülések jellegzetességeit (pörkkel fedett horzsolts sérülés, illetve halványzöld hematóma) figyelembe véve az igazságügyi szakértő megállapította, hogy a sérülések az orvosi vizsgálat és a fénykép-felvételek elkészítésének időpontját napokkal, akár egy héttel megelőzően, de nem feltétlenül egy időben keletkezettek. Az elszenvedett sérülések egyetlen esés során, egy időben biztosan nem jöhettek létre.

A sértett homloka lágy részeinek horzsolódása létrejöhetett valamilyen okból bekövetkezett esés során, a fejének a talajhoz vagy valamilyen tompa felszínű, finoman egyenetlen felületű szilárd tárgyhoz való ütődése során.

A gyermek bal és jobb arcfelén lévő vérbeszűrődéssel járó zúzódását kis-, közepes nagyságú tompa erőbehatás hozhatta létre, amely erőbehatás - nem kizárólag - érvényesülhetett az arcának megszorítása útján.

A sértett jobb alkarjának kétszeres körülírt zúzódását - nem kizárólag - előidézhette az alkarjának megragadása.

A sértett jobb combjának karcolódását létrehozhatta a leszakadt gyermekágy alja, vagy a kapuból kiálló szeg is.

A sérülések elhelyezkedése és jellege alapján a sérülések bántalmazás során való létrejötte nem zárható ki.

A gyermek testén lévő sérülések keletkezettek úgy, ahogy az kiskorú **első gyermek**, kiskorú második gyermek, kiskorú **harmadik gyermek** és **negyedik gyermek** előadták. A sértett arcán észlelt vérbeszűrődések keletkezettek úgy, ahogy azt a gyermekek elmondták, vagyis úgy, hogy a gyermek arcát összeszorították.

A fénykép-felvételek és az orvosi dokumentumok alapján a sértett combján lévő horzsolts sérülésének gyulladással elváltozása (elgennyesedése) nem igazolható.

Kiskorú **ötödik gyermek** sérülései - a korábbi égési sérülés kivételével - külön-külön és összességükben is 8 napon belül gyógyultak, amelyekből - szövődésmenyes gyógyulás esetén -

maradandó fogyatékoság, vagy súlyos egészségromlás kialakulása nem várható. Nincsen arra utaló orvosi adat, hogy a gyermeknél bármilyen szövődmény kialakult volna.

Az igazságügyi pszichológus szakértő szakvéleménye szerint a gyermekek számára súlyos veszteségélményt jelentett annak megélése, hogy anyjuk számára fontosabb az élettársa, mint ők. Az anya részéről tapasztalható érzelmi megvonás leginkább gyermekkorú **első gyermek** sértettet érintette, ez a sértett későbbi személyiségfejlődésére negatívan hathat. Nála már jelenleg is mutatkoznak olyan problémák, amelyek a történetek következményei. A gyermekeket legsúlyosabban az érintette, hogy úgy élik meg, nem elég fontosak az anya számára. Ennek feldolgozása nem történt meg és kétséges, hogy valaha megtörténik. A gyermek pszichoterápiás támogatása emiatt feltétlenül indokolt. A szakértő szerint a gyermek, ha olyan személy bántalmazását látja, akit ő szeret és kötődik hozzá, akkor a bántalmazást úgy éli meg, mintha őt magát bántalmazták volna.

A jaktálás súlyos jelzés. Olyan gyermekeknél fordul elő általában, akik állami gondozottak, vagy olyanok, akik hosszú ideig vannak a szüleiktől távol. A gyermekek ezzel szereznek maguknak örömet, szorongásoldó cselekvés, ott fordul elő, ahol a gyermek nem kap megfelelő figyelmet.

I. rendű és **II.rendű vádlottak**, mint kiskorú **első gyermek**, második gyermek, **harmadik gyermek**, **negyedik gyermek** és **ötödik gyermek** sértettek nevelésére, felügyeletére, gondozására köteles személyek a fent írt magatartásukkal a feladatukból eredő kötelességüket súlyosan megszegték, ezzel a sértett gyermekek testi, értelmi, erkölcsi és érzelmi fejlődését veszélyeztették.

A Kormányhivatal Járási Gyámhivatala 2013. október 9. napján kelt és október 29. napján jogerőre emelkedett határozatával elrendelte kiskorú **első gyermek**, kiskorú **második**, kiskorú **harmadik gyermek**, kiskorú **negyedik gyermek** és kiskorú **ötödik gyermek** védelembe vételét.

A Kormányhivatal Járási Gyámhivatala 2015. január 7. napján jogerőre emelkedett határozatával **II.rendű vádlott** kérelmére hozzájárult kiskorú **első gyermek**, kiskorú **második** és kiskorú **harmadik** gyermekeknek az anyai nagyszülő részéről történő családba fogadásához és a gyermekek részére a nagymamát rendelte ki gyámul.

II.rendű vádlott a büntetőeljárás során írásban hozzájárult ahhoz, hogy gyermekkorú **negyedik gyermek** és **ötödik gyermek** sértettek **XX** apánál legyenek elhelyezve. A sértett gyermekek 2013. december 2. napján kerültek **XX** családjába. **II.rendű vádlott** e magtartása következtében a gyermekek családja szétszakadt. Gyermekkorú **első gyermek**, és **harmadik gyermek** sértetteket további súlyos veszteségélményként érintette, hogy két testvérük elkerült tőlük.

A nagymama 2016. július 20. napján a Járási Hivatalban kérte kiskorú **első gyermek** unokája családba fogadásának megszüntetését. Arra hivatkozott, hogy kiskorú **első gyermek** nem fogad szót nekik, így a továbbiakban nem tud felelősséget vállalni érte. Kiskorú **első gyermek** az utóbbi időben nagyon sokat tartózkodik **I. rendű és II.rendű vádlottak** lakásában. Kiskorú **első gyermek** a Gyámhivatali meghallgatása során úgy nyilatkozott, hogy szeretne végleg az édesanyjához költözni.

A Kormányhivatal Járási Gyámhivatala 2016. augusztus 22. napján kelt határozatával kiskorú **első gyermek** a nagyszülői családba fogadását megszüntette és megállapította, hogy a nagymama gyámi tisztsége megszűnt. A Járási Hivatal felhívta **II.rendű vádlottat** szülői felügyeleti joga gyakorlására, a határozat megállapította, hogy a gyermek után járó családi pótlék felvételére **II.rendű vádlott** jogosult.

XX apa írásban kérte, hogy gyermekkorú **negyedik gyermek** és **ötödik gyermek** sértettek ismét **II.rendű vádlottnál** legyenek elhelyezve.

Kiskorú **első gyermek** a környezet elvárásaihoz mereven próbál alkalmazkodni, azoknak megfelelni. Intellektuális színvonala életkorának megfelelő, gondolkodása, érdeklődési köre beszűkült. Önismerete alacsony szintű. A gyermek realitásérzéke alapvetően megtartott, kevésbé terhelhető, frusztráció tűrése alacsonyabb.

Kk. **második gyermeknél** a viselkedési fékek rendkívül merevek, rugalmas alkalmazkodás kevésbé várható tőle. Realitásérzéke megtartott. A viselkedési konvekciókat követi. Feladathelyzetekben külső megerősítést, támogatást igényel, bizonytalan.

Kk. **harmadik gyermek** fokozott megerősítést, támogatást igényel. Nála a realitáskontroll megfelelően működik. A gyermeknél konfagulációra utaló jelek nem mutatkoznak. Kiskorú **harmadik gyermek** próbál görcsösen megfelelni, eleget tenni a környezete elvárásainak.

Kk. **negyedik gyermek** intellektuális színvonala, értelmi képessége átlagos, életkorának megfelelő, az általa elmondottak élményszerűek voltak, személyesen átéltnek tűntek, az általa elmondottakra más személy ráhatása nem valószínűsíthető, nála konfaguláció jelei nem mutatkoztak. Kiskorú **negyedik gyermek** személyiségfejlődésére nyilvánvalóan negatív hatással volt a vádlottak viselkedése, érzelmi és biztonságigényét nem elégítették ki és a személyiségfejlődését veszélyeztették.

Kk. **első gyermek** és **harmadik gyermek** intellektuális színvonala életkorának megfelelő. Kk. **második gyermeéknél** felmerült a gyanúja annak, hogy intellektuális színvonala gyengébb az átlagosnál. A gyermekek által elmondottak élményszerűek voltak a vádlottak által elkövetett cselekményre vonatkozóan. Nem merült fel a gyanúja annak, hogy a gyermekek más személy ráhatására mondták volna el a történeteket, konfabuláció, kóros hazudozás gyanúja nem valószínűsíthető.

A történetek miatt a pszichoterápiás támogatás ellenére is fenn áll a veszélye annak, hogy a későbbiekben a gyermekeknél pszichés problémák jelentkeznek. Gyermekkorú **ötödik gyermek** valószínűleg nagyon súlyos pszichés károsodásokat is elszenvedett éppen az életkorából adódóan és a későbbiekben a személyiségfejlődésére ennek beláthatatlan következményei lehetnek.

Kiskorú sértett kancsalságban, távollátásban, tompa-látásban, a szemlencse törési rendellenességben, szemtengely-ferdülésben szenved. Az elváltozás olyan jellegű, hogy a sértett a kancsalító szemének megfelelő kezelése nélkül a látását is elveszítheti. A gyermeknek folyamatosan kell szemüveget viselnie.

Kiskorú **második gyermek** sértett 2007. és 2011 között rendszeres orvosi kezelésben részesült. A sértett 2011. április 6. napján elvégzett vizsgálata során a vizsgáló orvos előírta, hogy a sértettnek 6 hét múlva kontrollvizsgálaton kell megjelennie.

II.rendű vádlott a sértettet nem vitte el a kontrollvizsgálatra, a gyermek eltört szemüvegét nem javíttatta meg, ezért azt a sértett nem viselhette.

A sértett következő szemészeti vizsgálatára csak 2013. szeptember 22. napján került sor. Erre a sértettet a nagyszülei vitték el.

A gyermek azóta folyamatos szemészeti kezelés alatt áll, nála két alkalommal látáskorrekció, illetve kancsalság-javító műtétet hajtottak végre. A 2015. április hónapban kiállított ambuláns

kezelőlap szerint a sértettnél szemüveggel jó látáskorrekciót értek el, bár a bal szeme még kissé kancsalít. Orvosszakértői szempontból annyi állapítható meg, hogy a gyermek szemészeti állapota a rendszeressé váló szemészeti gondozás és a szemüveg viselése, valamint a műtéti beavatkozás hatására kedvezően változott.

A bíróság az ítéleti tényállást I. számú, II. számú, III. számú, IV. számú, V. számú, a háziorvos 6., 7., 8., 9., 10., 11. tanúk vallomása, igazságügyi pszichológus szakértő szakvéleménye és a szakértő tárgyaláson tett kiegészítései, az Igazságügyi Szakértői és Kutatóintézetek igazságügyi orvosszakértői véleménye, a bizonyítás anyagává tett okiratok és a vádlottak vallomása alapján állapította meg.

A bizonyítékok és értékelésük:

Irendű vádlott a tárgyaláson vallomást tett, bűnösségét tagadta. Azzal védekezett, hogy nem bántalmazta a gyermeket, 2013. december 28. napja óta él együtt **II.rendű vádlottal**, engedékeny szülőnek tartja magát. Szerinte a gyermekeknek mindig meg volt mindenük. A gyermekek nevelésébe nem akart beleszólni. Vallomásában igyekezett a felelősséget másra, a gyermekekre és a nagymamára hárítani.

Védekezésében arra hivatkozott, hogy nem találkozott sűrűn a gyerekekkel, ritkán volt otthon, mert változó munkahelyen dolgozott. Ebédre ritkán ment haza, általában este 7-8 óra körül ért haza, ekkor vacsorázott. Amikor este hazaérkezett, akkor a gyermekek már aludtak. Sokat dolgozott, szombaton nem tartózkodott otthon, vasárnap volt, amikor találkozhatott a gyermekekkel. Szerinte a gyermekek hazudoztak, meglopták őket, gyűjtogattak, égő papírt dobáltak ki az ablakon. Általában csak szóban fegyelmezték a gyermekeket, kérték őket, hogy figyeljenek az édesanyjukra, fogadjanak neki szót.

Amikor hazaért, **kiskorú ötödik gyermek** azért volt bent a kiságyában, mert az édesanyjával ekkor beszélte meg a napi dolgokat. Szerinte a kiságy és a járóka azért van, hogy a gyermeket oda tegyék, amikor a szülőknek gondjuk van. Úgy fogalmazott, nem hagyja kint garázdálkodni a gyermeket.

Azzal védekezett, hogy szerinte **kiskorú első gyermek** a nagymamához akart költözni, kijelentette elintézi, hogy ott lehessen. Felhívta őt a nagymama és azt állította, hogy bántalmazta **kiskorú ötödik gyermeket**. Szerinte ez abból ered, hogy a nagymama korábbról ismerte őt, a szomszédok volt, átjártak hozzájuk. Szerinte **kiskorú első gyermek** féltékeny volt az édesanyjára.

Vallomásában elismerte, hogy **kiskorú ötödik gyermek** magára borította a levest. Azzal védekezett, hogy délután az iskolába és az óvodába készültek, ekkor ők a másik szobában voltak. **Kiskorú első gyermek** hazaérkezett, éhes volt, megcsinálta magának a levest és ott hagyta az asztalon. Ez egy gyors leves volt, csak forró vizet kellett ráönteni. **kiskorú ötödik gyermek** ekkor még kicsi volt, kapaszkodva állt. Azt pontosan nem tudta megmondani, hogy a gyermek hogyan kerülhetett a leves közelébe. Szerinte **kiskorú első gyermek** vette ki a kiságyból.

Vallomásában elismerte, hogy **kiskorú ötödik gyermek**en voltak sérülések. Tagadta, hogy a gyermeket a kezénél vagy a lábánál fogva emelte volna fel. A gyermek négy testvérét okolta, akik szerinte vadak voltak, állandóan verekedtek egymással, egymás gyomrát rugdalták.

Szerinte **kiskorú első gyermek** a testvéreivel nem volt jó viszonyban, második gyermekkel mindig vitázott, kk. harmadik gyermekkel nem nagyon közösködött, gymk. negyedik gyermek úgy, ahogy megvolt, de szekálta folyamatosan. **Kiskorú első gyermek** féltékeny volt a testvéreire, sokszor kijelentette, hogy ő nem akar testvért. Mondták neki, hogy a testvérség mivel jár, próbálták befolyásolni, hogy hogyan viselkedjen velük, de ez nem történt meg. Szerinte **kiskorú első**

gyermek agresszív volt a többi testvérével, sérülést okozott nekik. Mivel nem sűrűn volt otthon, ezért konkrétumokat nem tudott mondani.

Elismerte, hogy **kiskorú ötödik gyermek** ágya el volt törve. Szigetelő szalaggal volt megragasztva. Szerinte ez a gyermek lábát ez nem sérthette fel, a gyermek az udvaron sérült meg. A gyerekek beugráltak **kiskorú ötödik gyermek** kiságyába, amelynek leszakadt az alja. **Kiskorú ötödik gyermeket** kihúzták a kiságyból, ha benne volt.

A gyermekek térdepeltetéséről semmit nem tudott, ő nem térdepeltette őket, **kiskorú ötödik gyermeket** sem térdeltette, nem tudja, ki állít ilyent. Kk. negyedik gyermeket a sarokba állították, mert rossz volt, csúnyán beszélt, anyázott, meg azt mondta, hogy dögölj meg. Szerinte a gyermekek nem mondanak igazat, őket mindig hazugságon kapta. Azt hozta fel példának, hogy ki ette meg a lekvárt, vagy a túró rudít, ezt senki nem vállalta magára. Próbálták fogni a gyerekeket, az igazmondás irányába irányítani őket.

Gyermekkorú **második gyermek** sértett vonatkozásában azzal védekezett, hogy 2013 évben a gyermek azért nem hordta a szemüvegét, mert a szemüveg egyik feléből kiesett a lencse. A gyermek nem kínlódott vele, nem akarta felvenni. A szemüveget a gyermek édesanyja meg akarta javíttatni, félre tett erre 20.000 Ft-ot. Végül a javítás nem történt meg. Ennek okát nem tudja.

A gyermekeknek felírt gyógyszert mindig kiváltották. Amikor a gyermekek a nagymamához kerültek, akkor is ő váltotta ki gymk. második gyermek gyógyszerét, mert a nagymamának nem volt rá pénze. Szerinte a gyermekeknek nem volt mit enni a nagymamánál, tőlük vitték a szalámit a gyerekeknek.

Kiskorú ötödik gyermek fülén sérülést nem látott, ezt csak a nagymama állítja. 2013 évben lehetett a gyermekén sérülés, ez játékból származott. Egyik gyerek megfogta, ki akarta húzni az ágyból, így keletkezhetek rajta sérülések. Nem látta hogyan keletkeztek a sérülések. Szerinte figyeltek a gyermekekre.

Kiskorú ötödik gyermeket a forrázás után három hónapig hordták orvoshoz. Januárban forrázta le magát, ezt követően folyamatosan vitték kötözésre a gyermeket. Az orvosok látták a gyermeket, ha lett volna rajta sérülés, akkor azt is látták volna. II.r. vádlott rendszeresen vitte orvoshoz is védőnőhöz is a gyermekeket. A védőnő is járt hozzájuk a lakásra.

Délutánonként a korábbi házasságából származó gyermekeihez járt vissza. Elismerte, hogy e miatt voltak veszekedések az élettársával, mert sűrűn járt haza a gyermekeihez, ebből volt féltékenykedés. Ebben a családban nevelkedik **kk.hatodik gyermek**, aki fiatalabb volt mint **kiskorú ötödik gyermek**. **Kk.hatodik gyermeket** elvitte az új családjába, játszott **kiskorú ötödik gyermekkel**. A gyerekek nem az ágyban voltak, hanem az udvaron játszottak, mind a két gyermekre figyeltek.

XX-et ismeri, korábban **II.r. vádlott** férje volt. **XX** pénzt kért kölcsön tőlük. **XX** és **II.r. vádlott** 2014 januárjában megegyeztek, hogy a gyermekek nála lesznek. **XX**re nem haragudott.

II.r. vádlott szüleivel soha nem volt jó a kapcsolata, talán csak ötször találkozott személyesen velük, de nincsen haragban velük, a szülők soha nem foglalkoztak **II.r. vádlottal**. Szerinte a nagymama nem járt hozzájuk, nem kellett előzetesen bejelentkezni hozzájuk, nem foglalkozott a lányával és az unokákkal. Ha elmentek kirándulni a nagyobb gyermekekkel és megkérték a nagyszülőket, hogy vigyázzanak a kicsikre, ők erre nem voltak hajlandóak. Szerinte a nagyszülők anyagi okok miatt fogadták magukhoz a gyermekeket. Ők az iskola szolgálati lakásában laktak, lakbért nem fizetnek, nincsen étkezési költségük sem, mert az ebédet az iskolából kapják.

A nyomozati vallomására úgy nyilatkozott, részben úgy történt, ahogy az le van írva.

Az élettársi kapcsolatáról úgy nyilatkozott, hogy a jövedelmüket nem osztják meg, amit kell azt kifizet, de egyébként külön kasszán vannak. Ő vásárol be a saját pénzéből, **II.r. vádlott** saját maga kezelte a pénzét, ha elfogyott valami, akkor vásárolt a saját pénzéből.

A pénzt beosztották. A lakótelepen 90.000.- Ft volt az albérlet, a Z utcában is 90.000.- Ft-ot fizettek. Szerinte olyan nem volt, hogy az albérletet ne tudták volna kifizetni. Tagadta, hogy éjszaka költöztek volna. Szerinte a lakásokat nem lakták le, csak egy zár volt eltörve, a Z utcai lakásban minden rendben volt.

XXnével kapcsolatosan úgy nyilatkozott, vele kb. háromszor találkozott, megbeszélték, hogy a gyermekek velük lesznek. Szerinte azért történt ez, mert a nagymamánál nem volt hely, ők másfél szobás lakásban laknak, egyébként **kk. negyedik gyermek** apás volt, az apjával szeretett volna lenni. **II.r. vádlottnak** jó a kapcsolata a gyermekeivel. **Kiskorú első gyermek** azt gondolta, hogy jobb lesz a nagymamánál, de ezt már megbánta. **kk. első gyermekkel** az édesapja nem foglalkozik, oda nem mehetett. **Kiskorú első gyermek** is közölte, hogy vissza szeretne hozzájuk kerülni. **II.r. vádlott** is szeretné visszakapni a gyermekeit. Van benne félelem, mert nem tudja, hogy mi lesz a következő lépés a részükről.

Arra hivatkozott, hogy a gyermekek a nyomozási bíró előtt befolyás alatt álltak.

Az édesanyjukat nem hívták meg erre a meghallgatásra. A nagymama volt ott, aki önkényesen szedte össze a gyerekeket. Délután ábeszélték, hogy mi volt, hogyan volt, majd meghallgatták a gyermekeket a **a törvényes képviselő** jelenléte nélkül. Csak a gyerekjóléti szolgálat volt ott. Szerinte ekkor **II.r. vádlott** volt a gyermekek **törvényes képviselője**.

A nagymama azért befolyásolta a gyermekeket, mert magához akarta őket venni azért, hogy megkapja a 160.000.- Ft állami támogatást. A nagymama nem szereti a gyermekeket, nem azért fogadta be őket. Ha szeretne volna őket, akkor legalább heti szinten meglátogatta volna őket. A saját lányát sem szereti, lehet, hogy **II.r. vádlott** ezért szökött el otthonról.

A nagymamának **XXel** sem jó a kapcsolata. Őt is olyan vádakkal illették, hogy megveri a gyermekeket, nincs nekik mit enni, nem tudja ellátni őket. Szerinte a nagymama **XY-t** is becsmérelte. A nagyszülő valótlan dologra akarta rávenni **XY-t**.

XXné II.r. vádlott ellen hangolja **XX-t**, a gyermekeket ellene fordította, ezt a gyerekek mondták. **XXné** a gyermekekkel videóüzenetet küldött, azzal, hogy „Nem vagy az anyám, nem akarok veled beszélni”.

I.rendű vádlott a 2017. február 7. napján megtartott tárgyaláson fenntartotta a korábban tett vallomását. Vallomásában előadta, **kiskorú első gyermek** már visszament hozzájuk. **kiskorú első gyermek** nem lett tanulószobás, ő már kollégista. Nincsen olyan szorosan fogva, mint a nagymamánál volt. Szerinte **kk. első gyermeknek** jó a kapcsolata vele. **Kiskorú első gyermek** azt mondta, hogy a nagymamánál minden rossz volt, őt zsarolták ott. **harmadik gyermek** és második gyermek is szeretne visszakerülni hozzájuk.

A nagymama a gyámhivatalnál kérte, szeretné, ha a másik két gyermek, **második gyermek** és **harmadik gyermek** is visszakerülne az édesanyjához. Mondták, hogy ennek semmi akadálya nincsen.

Azzal védekezett, hogy öt gyermek mellett nehéz odafigyelni minden gyerekre, főleg akkor, ha a szülő nincs is ott. Videó felvételt készítettek, amelyen látszanak a gyermekek, a járóka tele van játékokkal, látható a videón, hogy a legkisebb gyermek nem volt elzárva a többi gyermektől.

Arra hivatkozott, **II.r. vádlott** nem engedte volna el a nagymamához első gyermeket, ha tudta volna, hogy őket akarják megfenyegetni. **II.r. vádlott** nyugodt szívvel elengedte a nagymamához **első gyermeket**, mondta neki, hogy majd megtudod, hogy milyen ott az élet.

Szerinte **kiskorú első gyermek** a nyomozási bíró előtt azért tett olyan vallomást, mert a nagymama ott állt mögötte. **kiskorú első gyermek** azt mondta, hogy a nagymama zsarolta őket, ha nem állítják azt, amit mondtak, akkor már csak a másik megoldás van, az intézet.

A gyermekeket rendszeresen látta az orvos és a védőnő, ha a gyermekeket napi szinten bántalmazták volna, akkor 8 hónap alatt a legkisebb gyermek biztos, hogy kórházba került volna. Az orvosszakértő is azt mondta, nem lehet megállapítani, hogy miből származnak a sérülések.

Kiskorú **kiskorú ötödik gyermek** és kiskorú **negyedik gyermek** továbbra is **XX** -nél van elhelyezve, rendszeresen látogatják a gyermeket, néha el is hozzák magukhoz.

A tárgyaláson bemutatott egy iratot arról, hogy **XX** azt írta, a gyermekek kerüljenek vissza az édesanyjukhoz. Az okirat alján lévő 2011-es dátumra úgy nyilatkozott, hogy ez elírás lehet. **XX** azóta elvált és egy másik élettársa van. **XX**-néval folyamatosan rossz volt a gyermekek kapcsolata, távotartást is kértek a gyermekekre, **XX** né folyamatosan bántotta, zaklatta a gyerekeket.

I.rendű vádlott a *Rendőrkapitányságon 2013. szeptember 12. napján gyanúsítottként* tett vallomást. Vallomásában előadta, 9 hónapja él élettársi kapcsolatban **II.r. vádlottal**, közösen nevelik **II.r. vádlott** előző kapcsolataiból született 5 gyermekét. **II.r. vádlottal** való kapcsolata ezt megelőző két hónappal korábban kezdődött. Szerinte elég jól megvoltak, a gyermekeket nem akarta a saját nézete szerint irányítani, érzése szerint megtalálta velük a közös hangot, úgy érzi, hogy a gyermekek is elfogadták őt. Arra hivatkozott, hogy lehetősége szerint több közös programot is szervezett a gyermekekkel.

Tagadta, hogy az élettársa gyermekeit bántalmazta volna, sem szóval, sem fizikálisan nem történt ilyen.

Vallomásában elismerte, voltak problémák, főleg **kk. első gyermekkel**, a legidősebb gyermekkel. **Kiskorú első gyermek** negatív viselkedéséről számolt be, azt állította, hogy a gyermek hazudozik, pénzzel kapcsolatos dolga is volt, lóg az iskolából, rendszeresen füllent, nem vállal felelősséget a tetteiért. Arra hivatkozott, hogy a többi gyerek sem vállalja tettét, „**kk.negyedik gyermek** letagadja, hogy bepisil...”.

Vallomásában beszámolt az élettársa családjához fűződő kapcsolatáról, **II.r. vádlott** édesanyjával nem tart kapcsolatot, köszön neki, nincsen vele haragban, nézeteltérésük nem volt, ellenére nem közeledik hozzájuk. **II.r. vádlott** anyja már nem nagyon fél bele az időbe. A gyermekekre nem nagyon van ideje, késő este szokott hazatérni.

Vallomásában beszámolt **kiskorú első gyermek** és az élettársa vitájáról, **kiskorú első gyermek** nem akar tanulószobás lenni. Tegnap meglepődve hallotta **II.r. vádlottól**, hogy **kiskorú első gyermek** elköltözött a nagymamájához. Ennek oka, hogy **kiskorú első gyermek** nem akar tanulószobára menni, megfenyegette **II.r. vádlottat**, hogy mindent el fog követni azért, hogy így legyen.

II.r. vádlottat tegnap este felhívta az édesanyja, azt mondta, mit képzelnek, hogy verik a gyerekeket, azt mondta, a **I.r. vádlott** rá fog fájni. Ennek miéért nem érti. **Kiskorú első gyermek** azt állítja, hogy ő kikötözte **kiskorú ötödik gyermeket**.

I.rendű vádlott *2014. augusztus 14. napján folytatólagos* vallomást tett. E vallomásában is úgy nyilatkozott, semmilyen bűncselekményt nem követett el. Arra hivatkozott, hogy nem találkozott gyakran **II.r. vádlott** gyermekeivel. A gyermekek többségében már aludtak, főleg **kiskorú ötödik gyermek**, talán **kiskorú első gyermek** maradhatott még ekkor is fent.

Vallomásában beszámolt arról, hogy **II.r. vádlott** édesanyja felhívta őket, olyan vádakkal illette, amelyek nem igazak. A gyerekek a mai napig a nagymama befolyása alatt állnak. A nagymama korábban még a gyermekekre sem volt hajlandó vigyázni. A család miatt folyamatos konfliktushelyzetbe került **II.r. vádlottal** is.

Kiskorú első gyermek nem akar napközibe járni, az ő szavahihetősége megkérdőjelezhető, többször lopott tőle pénzt, amit letagadott és a testvéreire fogta. **kiskorú első gyermek** nem kötődik a testvéreihez, kijelentette, hogy ő egyedüli gyerek szeretne lenni. Vallomásában beszámolt **kiskorú első gyermek** konfliktusairól, **kiskorú első gyermek** tanára is elmondta, hogy a gyermek nem szavahihető, egy másik gyerekeket akart az autó elé lökni, osztálytársát belökte a medencébe.

Szerinte **kk. első gyermekkel** a problémák a közlekedési balesete után kezdődtek. A felelősséget igyekezett a gyermekre hárítani. Szerinte **kiskorú első gyermek** a testvéreit is befolyásolni akarja. Vallomásában beszámolt a gyermekekkel folytatott közös programjukról, ezzel próbálta demonstrálni, hogy a gyermekekkel jó kapcsolatban volt.

A bíróság **I.rendű vádlott** vallomásait, részben ténybeli beismerő vallomásként, de túlnyomó többségében szabad védekezésként értékelte.

II.rendű vádlott a tárgyaláson vallomást tett, bűnösségét tagadta, szerinte nem követett el bűncselekményt. Vallomásában a felelősséget a környezetére igyekezett hárítani, **II.rendű vádlott** a gyermekeit és szüleit okolta a kialakult helyzetért.

Vallomásában előadta, 2012. év decemberében költözött össze **I.rendű vádlottal**. Ő egész nap a gyermekek ellátására dolgozott, este fél 8, 8 körül ért haza. Az élettársa minden nap meglátogatta a gyermekeit, emiatt vele veszekedett.

Arra nem volt szabály, hogyan kell a gyermekeknek viselkedni mire az élettársa hazaérkezik. Erre az időre a gyerekek már lefeküdtek. Tagadta, hogy az élettársa **kiskorú ötödik gyermek** szobájába ment volna. Úgy nyilatkozott, ő nem látta bent a szobában. Amikor az élettársa hazaérkezett, akkor kihasználta az időt, az estét együtt töltötték.

A gyermekek nevelésében engedékeny volt. **kiskorú első gyermek** féltékeny volt a testvéreire. A gyermek többször hangoztatta, jó lenne, ha nem lennének testvérei, mert akkor mindentől több jutna neki is. **kiskorú első gyermek** viszonya a testvéreivel változó volt. Volt, hogy segítette őket, de volt, hogy bántotta is a kisebbeket. Néha rá kellett szólni **kiskorú első gyermekre**, hogy ne bánjon durván a lányokkal. **kiskorú első gyermek** már az óvodában is problémás gyerek volt. Az óvónők is nehezen kezelték. **Kk. első gyermeknek** 2011. március 18-án volt egy közlekedési balesete, elütötte egy autó. Ezt követően sem változott a viselkedése, lehet, hogy rosszabb lett. Szerinte **kiskorú első gyermek** kötődik hozzá, szeretne hazamenni. Előfordult, hogy a gyerekek nem mondtak igazat. **Kk.negyedik gyermek** is füllentett, letagadta, hogy bepisilt.

Tagadta, hogy az orvos által a gyermekeknek felírt gyógyszert ne váltották volna ki. Szerinte ilyen csak akkor volt, amikor **XY-al** élt együtt, de **XX-nél** is volt ilyen probléma. Jelenleg mindent próbálnak megtenni a gyermekekért.

A gyermekek után 160.000 Ft jövedelemmel rendelkezett, ez GYES és családi pótlék, az élettársának is volt kerete, **XY** gyermekenként 10.000.- Ft gyermektartásdíjat fizetett három gyermek után. **XX** nem fizet gyermektartásdíjat. Az élettársa jövedelmét nem ismeri, mert soha nem kérdezte. A jövedelmüket külön kezelik. A gyermekeknek együtt vásárolnak be.

Szerinte **kk.negyedik gyermek** azért mondott rájuk rosszat, mert a nevelő anyja ráhatással volt, befolyásolja a kislányt. Ő **XX-né**. Nem tudja, miért neveli ellene a gyermeket. **XX** elmondta a bíróságon, nem hiszi, hogy a volt élettársa olyat tett volna, amivel vádolják. Neki a gyermek ilyenről nem számolt be.

A gyermekek részére térdepelősdi nem volt, nem térdepeltette a gyermekeket, ez **XX** nevelése volt. **XX-né** azt állítja, ha **kiskorú ötödik gyermekre** rászólnak, letérdepel. Nem tudja elképzelni, hogy egy másfél éves gyerek hogyan tenne ilyet.

Vallomásában előadta, **kiskorú ötödik gyermek** leforrázásának történetét. Ekkor a gyermek még nem járt. A baleset a lakás étkező részén történt. A gyermek valószínűleg kimászott a szobából. A gyermek vállán maradt heg a másodfokú égés miatt. Ezután a gyermek védelme érdekében **kiskorú ötödik gyermeket** betették a kiságyba, vagy a járókába, amikor nem tudtak rá vigyázni.

Elismerte, hogy **kiskorú ötödik gyermek** kiságya eltörött. A nagyobb gyermekek beleugráltak. A gyermekágyat megjavította amennyire tudta, szigetelőszalaggal ragasztotta össze. Szerinte ez a gyermeket nem sérthette meg. A gyermek a lábán lévő sérülést az udvaron szerezte. A **második**

gyermek és **kiskorú első gyermek** csinált egy kaput, abból kiállt a szög, így keletkezett a gyermek lábán a seb. 2013. szeptemberben **kiskorú ötödik gyermek** 1 éves és 10 hónapos volt. Ekkor önállóan még nem ment ki a lakásból, csak az ő felügyeletével mehetett ki a gyermek a lakásból.

Tagadta, hogy a kisebb gyermekeket a nagyobb gyermekére bízta volna rá. Annyit elismert, hogy fél órára, vagy háromnegyed órára, amíg kiszaladtak a boltba, a gyermekeket otthon hagyták, ilyenkor mindig hagytak a nagyobb gyermeknél telefont.

Kiskorú ötödik gyermek sérüléseiről úgy nyilatkozott, hogy azok elesésből származnak. A gyermek arcán elesés nyoma látszik, mert **kiskorú ötödik gyermek** még 14 hónapos korában sem járt biztonságosan. Az elé tárt sérülésekkel kapcsolatosan úgy nyilatkozott, játékból származtak a gyermekeken a sérülések, szerinte ezek szokásos sérülések. **kiskorú ötödik gyermek** a játszótéren elesett.

II.rendű vádlott tagadta, hogy veszekedett volna tel, mert **I.r. vádlott** bántja a gyereket. Szerinte ez napközben nem fordulhatott elő, mivel **I.r. vádlott** nem volt otthon. Olyan sem történt, hogy a gyermek aludt és a gyermeket **I.r. vádlott** a lábánál fogva emelte volna fel. A gyermekeken lévő sérülések nem **I.rendű vádlott** magatartásából származnak.

Arra nem tudott válaszolni, hogy a gyermek arcán hogyan keletkezett a sérülés. A gyámügyön is kérdezték, hogy miért nem kérdezte meg az élettársát. Ott is elmondta, nem merült fel benne, hogy **I.r. vádlott** bántotta volna a gyermeket. Határozottan állította, ő soha nem mondott olyat, hogy belefáradt abba, hogy az élettársával harcoljon. **Kiskorú ötödik gyermek**ről készültek fényképek és videó felvételek, ezeken a gyermek mosolyog, boldognak látszik. Egyik képen sincs a gyermekeken lila folt.

II.rendű vádlott beszámolt arról is, hogy a szüleivel nem jó a kapcsolata. Az édesanyja telefonált be a gyámhatóságra, mert személyesen ismeri az orszálya vezetőt. Ő rokoni kapcsolatban is áll az édesanyjával. Szerinte az édesanyja szerette volna elvenni a gyermekeket tőle. Azért tette ezt. Az édesanyjának nem tetszett a nevelési módszere. Az édesanyja kifogásolta, hogy már a harmadik élettársával van viszonya. A gyermekek több apától származnak. Szerinte a szülei valótlan dolgokat állítanak. Nem felel meg a valóságnak, hogy ivott volna, vagy játékgépezett volna. Az édesanyja ezt szándékosan csinálta. Az édesapjával is rossz a kapcsolata, amiért 17 évesen elszökött tőlük.

Az előző két kapcsolata nem volt sikeres. Az első élettársa alkoholista volt. A második kerülte a munkát. Így a gyerekeket nehezen nevelte. A gyerekeknek próbált minden tőle telhetőt megadni. Tiszták, rendezettek voltak, ellátta őket.

Arra hivatkozott, hogy a gyermekek sokat füllentenek. Nem azt mondják el, ami otthon történik. Annyira hazudnak, hogy a tanár is megkérdőjelezi **kiskorú első gyermek** igazmondását. Szerinte **kiskorú első gyermek** féltékeny a testvéreire, pszichológus segítségét is kérte. Nem csak **kiskorú első gyermek** és **kk.negyedik gyermek** füllentettek, hanem a többi gyermek is. **második gyermekt** is többször rajta kapta, **harmadik gyermek**na is füllent.

Vallomásában elismerte, hogy **második gyermek**nek volt probléma a szemével, próbálta ezt megoldani. **1.sz. városban** azt mondták, hogy nem lehet a gyermek szemét műteni, ezért egy ideig abbamaradt a kezelése. Ez a védekezése önmagában is ellentmondás, éppen azért kellett volna a gyermek szemét rendszeresen kezelni, mert **1.sz. városban** műtéttel nem tudtak segíteni rajta.

XX idejében kisebb-nagyobb megszakítással volt a gyermeknek szemüvege. A gyermek többször eltörte a szemüvegét, sokszor kellett javítani. Elismerte, volt olyan, amikor sokáig nem volt a gyermeknek szemüvege. Szerinte **második gyermek** szeme javult, mert a nagymama elvitte orvoshoz. De nem ő kezdte el a gyermek kezelését, először ő kereste fel a doktornőt.

kk.negyedik gyermeket a nevelőanyja ellene nevelte. Szerinte a nagymama a gyámügyi osztályvezetővel történő ismeretsége befolyásolta ezt az ügyet. Nem értette, hogy a nyomozási bíró előtt miért a nagymama volt a gyerekekkel. Az édesanyja ott ült a gyermekek mögött, mit mondtak volna a gyerekek, azt amit a felnőttek szerettek volna hallani. Szerinte a nagymama jelenléte befolyásolta a gyermekeket, megbeszélte a gyermekekkel, hogy mit kell mondaniuk.

Vallomásában beszámolt arról, hogy pánikbetegségben szenved, ez félévente jelentkezik nála. Gyógyszereket nem szed a betegségére.

II.rendű vádlott vallomásában arról is beszámolt, hogy gyermekként ő is bántalmazott gyermek volt, katonai szíjjal verték meg otthon. Arról van tudomása, hogy a nagyszülők bántalmazzák a náluk lévő gyermekeket. Ezt **kiskorú első gyermek** mondta el neki. A nagymama az ő jelenlétében is bántalmazta a gyereket. Mondta neki, hogy most vegyen vissza, mert nem lesz jó vége.

Szerinte most is vannak fenyegetések, mindig voltak és lesznek is. Szerinte a szülei sem mondanak igazat. A nagymamánál **harmadik gyermeket** megharapta a kutya, a szülei ezt a történetet eltitkolták.

Kk. első gyermeknek tanulószobára kellett volna menni, de ő kijelentette, hogy nem hajlandó. Ekkor vita kezdődött közöttük. Ő mondta, hogy kötelező, ha a szülő nem tudja biztosítani a gyermek otthoni felügyeletét. Szerinte az egész ügy innen indult el. Ez a veszekedés volt a kiváltó oka. **Kiskorú első gyermek** kijelentette, hogy elszökik otthonról. Azt is mondta, hogy majd megmutatja, elmegy a nagymamához, nála fog lakni. Ekkor azt mondta a gyermeknek, jó, próbálja meg, de szerinte a papa haza fogja őt küldeni, mert ő szigorú. **Kk. első gyermeknek** korábban semmilyen kapcsolata nem volt a nagyszülőkkel. Szerinte a nagyszülők azért viselkednek így vele, mert elszökött otthonról, azért vállalják a szülei a gyermekek gondozását, hogy felvegyék a 160.000.- Ft-ot.

Azt, hogy **kiskorú ötödik gyermek** fülében alvadt vér volt, a húga találta ki. Annyit elismert, hogy a gyermek fülén volt egy lila folt. Arra hivatkozott, hogy a gyermeknek van egy kendője, amit a fülénél kell megkötni. Valószínűleg jobban megszorította, ettől lehetett alvadt vér a fülében. Ezzel kapcsolatosan fényképet is becsatolt.

Kiskorú ötödik gyermekről több fénykép készült, a gyermek mindegyiken vidám, mosolyog, tagadta, hogy a gyermek sehova nem mehetett.

A szülei mindig azt mondták neki, hogy nem tudja beosztani a pénzt. Albérletet, rezsit, a gyermekek kiadásait is fizetni kellett. Elismerte, nehezen jönnek ki a pénzből. Ő nem tud hova nyúlni, magának kell boldogulnia, azt kell beosztania ami van. A gyermekeket a szülei pénz miatt vették magukhoz. Ők is nehezen boldogulnak. Korábban a gyermekekkel nem foglalkoztak. A gyermekeket meg akarják vásárolni, drága ruhákat, cipőket vesznek nekik. A nagymama megvásárolja a gyermekeket. Szerinte **kiskorú ötödik gyermek** nem vágja földhöz magát, a fejét nem veri az asztalba. Olyan előfordult, hogy felemelte a matracot és alábújt, ki is mászott. Szerinte nem igaz, amit a gyereklőlt szolgálat állít, **kiskorú ötödik gyermek** nem vágta magát földhöz. Az sem igaz, hogy nem kapott ételt, előző nap pogácsát csinált, azt adta a kezébe. Azt elismerte, olyan volt, hogy a gyermek nyugtalan, hisztis, fáradt volt. Ezzel kapcsolatosan arra hivatkozott, hogy a gyermek korán kelt, mert a testvéreit az iskolába kellett vinni. A **kiskorú ötödik gyermek** arcán lévő sérülésről úgy nyilatkozott azt nem tudja hogyan keletkezett.

Vallomásában beszámolt **kk. első gyermeknek** az iskolai viselkedéséről, ezzel kapcsolatosan úgy nyilatkozott rengeteg probléma volt a gyermek magatartásával. Bolti lopások is voltak, **második gyermek**nal volt együtt. Szerinte **kiskorú első gyermek** hatással van a kisebb gyermekekre, ő próbálja nekik mondani, hogy mit mondjanak, hogyan mondják. Nem érti, hogy milyen bántalmazásról beszélnek. Vallomásában részletesen beszámolt arról, hogyan került két gyermeke **XX**hez. Szerinte **XX** feleségével van probléma, a gyermeke felhívta, hogy nem akar vele beszélni, szerinte a háttérben a mostoha anyuka beszélt a gyermekhez. **XX**nél szüntelen probléma van a kapcsolattartás miatt is.

II.rendű vádlott a 2017. február 7-én tartott tárgyaláson beszámolt az életükben történt változásokról, **kiskorú első gyermek** visszaköltözött hozzájuk. E vallomásában úgy nyilatkozott a korábbi kapcsolatait összehasonlítva **I.rendű vádlottal**, elmondhatja, hogy **I.rendű vádlott** a legnormálisabb apa, akivel a gyermekei találkoztak. Szerinte **I.r. vádlott** mindent megteremt, nem

úgy, mint az előző kapcsolatai. A gyermekeket el tudja tartani, ha visszakerülnek hozzájuk. E vallomásaiban is úgy nyilatkozott a nyomozási bíró előtt a nagymama befolyásolta a gyermekek vallomását. E vallomásaiban beszámolt az **XX** -néval való rossz kapcsolatáról. Arra hivatkozott, hogy videófelvétel készült a gyermekekről, ezen látszik, hogy a gyermekek vidámak, a járóka tele van játékokkal, a gyermek boldog, a többi gyermekkel játszik, a kiságyból is kimehetett.

II.rendű vádlott a Rendőrkapitányságon 2014. január 30. napján gyanúsítottként tett vallomást. E vallomásaiban a vallomástételt megtagadta.

II.rendű vádlott a Rendőrkapitányságon 2014. augusztus 13. napján folytatólagosan tett vallomást. E vallomásaiban is úgy nyilatkozott, hogy a bűncselekményt nem követte el, nem hanyagolta el a gyermekeit, nagyon szereti őket, mindent megtesz értük. E vallomásaiban **kiskorú ötödik gyermek** gyermeke arcán látható két ujjbegynyi folt vonatkozásában úgy nyilatkozott, nem tudja, hogy az mitől keletkezett. Szerinte az élettársa többségében nem volt otthon, bár őt nem is kérdezte, a gyermekeket kérdezte, tudnak-e róla valamit, azt mondták, nem tudják. E vallomásaiban is beszámolt arról, hogy szüleivel, főleg az édesapjával korábban megromlott a kapcsolata, összeszólkoztak. A szüleit okolta a kapcsolat megromlásáért. Tagadta, hogy bármelyik gyermekét bántalmazta volna.

A bíróság **II.rendű vádlott** vallomásait szabad védekezésként értékelte.

A bíróság **tanúként** hallgatta meg Járási Gyámhivatal vezetőjét. Aki a vallomásaiban előadta, az úgy **II.rendű vádlott** elfogultsága miatt került hozzájuk, kijelölés alapján jártak el. Beszámolt a családba fogadási eljárásról, ennek során előadta, hogy a vádlott a családi pótlékot nem adta át a gyermekek nevelését ténylegesen végző nagyszülőnek. Többször beszéltek **II.rendű vádlottal** a gyerekek családba fogadása miatt, hogy tegyen nyilatkozatot, de ezt soha nem tette meg.

A Járási Gyámhivatal vezetője annak a véleményének is hangot adott, hogy a családi pótlék nem olyan vonzó, hogy három gyermek nevelésében döntő vonzerő lehetne. Szerinte a családi pótlék nem fedezi a gyermekek költségét.

A bíróság **tanúként** hallgatta ki **I. számú tanút**, aki családgondozóként dolgozik a gyermekjóléti szolgálatnál.

Az I.sz. tanú vallomásaiban arról számolt be, hogy 2013. szeptember 12-én a gyámhivatalból érkezett jelzés a családról, **kk.negyedik gyermek** és **kiskorú ötödik gyermek** vonatkozásában tartalmazott ez a jelzés tényeket. Ekkor családlátogatást tettek, beszéltek az anyukával, ekkor látták **kiskorú ötödik gyermek** arcán a hematóma szerű foltokat, a gyermek homlokán is sérülést láttak, ennek okára az édesanya nem tudott pontos magyarázatot adni. Az I.sz. tanú a gyermek arcán szimmetrikus sérülést látott, ez megmagyarázhatatlan volt a számára.

A családlátogatás során hosszan elbeszélgettek az anyukával, aki nem ismerte el a jelzésben foglaltakat.

Az édesanya élettársával, **I.r. vádlottal** is akartak beszélni. Hosszú időt töltöttek ott, de a gyermek ingerült, feszült volt, zaklatott, hisztis volt, az asztalhoz ütügette magát, ez nagyon szokatlan volt az I.sz. tanú számára. A gyermek reakcióját **I.rendű vádlott** megjelenésével kapcsolatosan nem tudták megfigyelni, mert az anya addigra a gyermeket már betette a kiságyba.

Az I.sz. tanú a gyermek viselkedésével kapcsolatosan furcsának tartotta, hogy a gyermek a kiságyban a hasán feküdt és jaktált, a törzsét felfele emelő mozdulatokat végzett, ezt hangtalanul tette. A jaktálás azt jelzi, hogy a gyermekben feszültség van.

A kiságyat nem nézték meg, hogy az el volt-e törve, egyébként a lakás és a gyermekek tisztaságával nem volt problémájuk, kifogásuk, tudták, hogy nem régen költöztek a lakásba. **I.rendű vádlottal** is beszéltek, a gyermek sérülésére ő sem tudott magyarázatot adni. Talán azt mondta, hogy a gyermek

leesett a lépcsőn, de ezt a magyarázatát nem fogadták el. Az I.sz. tanú vallomásában előadta, a gyermekeken előfordulnak sérülések, de a gyermek fejsérülése nagy kiterjedésű volt, a sérülés heges volt.

A gyermekek nagymamájával is beszéltek, ő számolt be nekik be arról, amit **kiskorú első gyermek** előző nap elmondott. Az I.sz. tanú arra emlékezett, hogy hosszadalmasan írták az írásos dokumentációt, amit megküldtek a rendőrség felé.

Az I.sz. tanú vallomásában előadta, a gyermekekkel is beszéltek, az ő nyilatkozatuk összhangban volt. Az I.sz. tanú vallomásában előadta, az nem merült fel benne, hogy a nagymama betanítását mondták volna el a gyerekek. A nagymama érzellemmel mondta el a történetet, a gyermekek elmondása is ilyen volt. A gyermekeket úgy hallgatták meg, hogy a meghallgatásukkor más nem volt jelen. Minden gyermeket külön-külön hallgattak meg. Először **első gyermeket** hallgatták meg, amit ő elmondott, azt részletesen leírták. A gyermek elmondása őszintének tűnt. A többi gyermek is hasonlókat mondott.

Az I.sz. tanú tudott a tanulószobás konfliktusról, ami az édesanya és **kiskorú első gyermek** között volt. **II.r. vádlott** erre vonatkozó hivatkozását nem tartja alaposnak, mert a négy gyermek egymás után, egymástól teljesen függetlenül ugyanazokat mondta el nekik. A gyermekek elmondása őszintének tűnt a számukra.

Az I.sz. tanú úgy fogalmazott, sajnos előfordul gyermekbántalmazás, de ilyen súlyosságú nem gyakori.

A gyerekek kötődtek az anyához, de megfogalmazták, hogy az anya nem játszik velük.

Az I.sz. tanú szerint **II.rendű vádlott** tudhatott a bántalmazásról, erről a gyerekek is beszámoltak.

Az I.sz. tanú azt látta, hogy a nagyszülők mindent igyekeztek megtenni, hogy a gyermekeknek jó legyen. Ők a családi pótlékon felül is költöttek a gyermekek ellátására, a nagyszülők a családi pótlékból nem gazdagodhattak meg.

Az I.sz. tanú vallomásában előadta, egy héttel később ismét látta **kiskorú ötödik gyermeket**. Akkor a gyermek kivirultnak látszott, látszott rajta a változás, a sebei begyógyultak.

A **II.rendű vádlottól** hallotta, hogy a gyermekek vissza akarnak hozzá kerülni, ezt a gyermekektől nem hallotta. A legkisebb lány elmondására emlékszik, az ő elmondása élményszerű volt, talán még mutogatta is a megtörténetet. A gyermekek még jelenleg is pszichológushoz járnak. Az I.sz. tanú vallomásában előadta „biztos vagyok benne, hogy a **II.r. vádlott** elismerte, hogy szólt a párjának, hogy uralkodjon magán. Ez a gyámhivatalban hangzott el 2013. szeptember 13-án, amikor a **II.r. vádlott** hozzánk bejött és együtt felmentünk a gyámhivatalba...”.

Az I.sz. tanú vallomásában arról is beszámolt, hogy azt mondta, hogy saját magán is meg van rökönnyödvé.

Az I.sz. tanú fenntartotta a nyomozás során tett vallomását. Az I.sz. tanú fenntartotta a családlátogatás során általa rögzítetteket, amelyet okiratba foglalt.

II.rendű vádlott az I.sz. tanú vallomására úgy nyilatkozott amit felolvasott, azt saját magára értette, azon rökönnyödött meg, hogy a gyermekkel mi történt. Egyébként szerinte a csuklyás pulcsit nem lehet úgy felakasztani, mert a gyermek kicsúszik belőle. **II.rendű vádlott** tagadta, amiről I.sz. tanú beszámolt.

A bíróság **II.rendű vádlott** és I. számú tanú vallomása közötti ellentmondás tisztázása érdekében *szembesítési bizonyítási eljárást* folytatott le.

A szembesítés során I. számú tanú fenntartotta a vallomásában elmondottakat, úgy nyilatkozott **II.rendű vádlott** beszámolt neki arról, hogy próbált **I.r. vádlottal** beszélni, hogy hagyja abba ezeket a dolgokat és azt is mondta, hogy magán is meg van rökönyödve. **II.rendű vádlott** a szembesítés során tagadta, hogy ilyen történt volna. A tanú a szembesítés során is fenntartotta a vallomását és a munkája során leírtakat, úgy nyilatkozott **II.rendű vádlott** elismerte, hogy a gyermek fülét meghúzták.

A bíróság e tény vonatkozásában is szembesítési bizonyítási eljárást folytatott le **II.rendű vádlott** és I. számú tanú között. I. számú tanú a szembesítés során is fenntartotta korábbi vallomását, **II.rendű vádlott** elismerte neki, hogy a gyermek fülét meghúzták. **II.rendű vádlott** tagadta ezt.

II.rendű vádlott I. számú tanú vallomására úgy nyilatkozott, rengeteg olyan van, amit a tanú állít, de nem igaz. I. számú tanú a vallomásában úgy nyilatkozott a családlátogatáson elhangzott, hogy **kk.negyedik gyermeket** térdepeltették, **II.r. vádlott** azt is mondta, hogy a saját családi tapasztalatából hozta ezt a nevelési módszert. I. számú tanú arról is beszámolt, hogy az eljárás során úgy nyilatkozott, hogy ő a gyermekeit választja. Erre **II.rendű vádlott** arra hivatkozott, hogy a gyámügy megfenyegette őt, vagy az élettársát választja, vagy a gyermekeit. Ekkor valóban nyilatkozta, hogy a gyermekeit választja. I. számú tanú szerint ez nem fenyegetés volt, azt is mondta, hogy nem szeretne börtönbe kerülni, ez egy beszélgetés során történt.

I. számú tanú a *Rendőrkapitányságon 2013. október 1. napján tanúként* tett vallomást. A tanú a feljelentésben elmondottakat fenntartotta, családgondozóként tett feljelentést **I.rendű vádlott** ellen.

A tanú vallomása azt tartalmazza „az édesanya azt mondta, nem tudta, hogy mi folyik a családban, nem hitte el, hogy élettársa valóban bántalmazta volna a gyermeket, azonban azt elismerte, hogy korábban már próbált beszélni élettársával, hogy uralkodjon magán, tehát saját magával ellentmondásba keveredett. Az anyuka elmondása szerint kérésére élettársa azt válaszolta, hogy saját magán megrökönyödött, az azonban nem derült ki, hogy pontosan miről is beszéltek, miről volt tudomása az édesanyának.”.

A tanú vallomásában előadta, a nagymama számolt be neki arról, hogy **kiskorú ötödik gyermek** mindkét füle lila volt, a gyermek fülkagylójából alvadt vért töröltek ki. Az anya ezt a sál szoros megkötésével magyarázta. A gyerekek azt mondták el erről az esetről a nagymamának, hogy a nevelőapa ennél az esetnél a kiságy rácsai közé nyomta a gyermek fejét. Az anya azt is elmondta, hogy ő látta, hogy **kiskorú ötödik gyermek** felhajlította a kiságyban a szivacsot és a fejét odanyomta a rácsokhoz. A tanú azt tapasztalta, hogy az anya rögtön két különböző magyarázatot adott a gyermek sérülésével kapcsolatosan.

A tanú vallomásában előadta, az anya kifejezte, hogy nem akar börtönbe kerülni, mindent megtesz annak érdekében, hogy a gyermekeit nevelhesse. A tanú úgy nyilatkozott szeptember 16-án megbeszélést tartottak a gyámhivatalban, ekkor az anya elmondta, hogy inkább a gyermekeit választja. A tanú beszámolt a szeptember 18-án tett családlátogatásról is, ekkor azt tapasztalták, hogy **kiskorú ötödik gyermek** felszabadult, nyugodt volt és vidám, ellentétben azzal, ahogyan korábban viselkedett. Az arcán a külsérelmi nyomok szinte teljesen begyógyultak. A család viselkedésén látta, hogy igyekeznek meg nem történné tenni a dolgokat. Szeptember 26-án a tanú beszélt **kk. első gyermekkel**, a kisfiú elmondta neki, hogy most már nyugodt, mert biztos helyen vannak a testvéreivel. Hangsúlyozta, hogy főként annak örül, hogy **kiskorú ötödik gyermek** végre jó helyen van.

A bíróság **I. számú tanú vallomását** az ügyben érdektelen személy elfogulatlan vallomásaként értékelte. A tanú vallomásai a büntetőeljárás során mindvégig következetesek voltak. A tanú

vallomása a többi tanú és a sértettek elmondásaival is összhangban állt. A tanú vallomása nem volt ellentétes az okirati bizonyítékokkal sem. A bíróságnak I. számú tanú vallomásával szemben kétsége nem keletkezett, a tanú vallomásait bizonyítékként értékelte.

A bíróság **tanúként** hallgatta ki II. **számú tanút**, aki családgondozóként járt el az ügyben.

A tanú vallomásában az általa észleltekről I. számú tanú vallomásában előadottak szerint számolt be. A tanú arról szerzett tudomást, hogy a nevelőapa bántalmazta a gyermeket.

A tanú részletesen beszámolt a családlátogatásról, elmondása nem volt ellentétes I. számú tanú vallomásában előadottakkal. Az édesanya a gyermek bántalmazását nem ismerte el, arra hivatkozott, hogy a gyermek a sérüléseit játék közben szerezte.

A családlátogatás alkalmával a gyermek nagyon hisztis állapotban volt, a gyermek fején lévő sérülés felszakadt, vérzett. **II.** számú tanú is látta, amikor a gyermek hason fekvé jaktált a kiságyában. A tanú is észlelte, hogy a nevelőapa hazaérkezését megelőzően az anya bevitte a gyermeket a szobába és a kiságyba fektette. Neki ez volt furcsa volt.

A tanú vallomásában beszámolt arról is amiről a gyermekek nagymamájától szerzett tudomást. A tanú vallomásában előadta, meghallgatták a kiskorú testvéreket, mindegyik gyermek ugyanazt mondta el. A nagymamánál történt családlátogatás során bebizonyosodott, hogy bántalmazás történt, súlyos problémáról van szó. A gyermekek meghallgatása egyesével, egymás után történt, az elmondásukban a különbség az életkorukból adódott, de a lényeg ugyanaz volt. Az egyik gyermek kézzel is mutatta, hogyan történt a sértett gyermek ágyhoz kötözése.

A tanú úgy nyilatkozott, azt merült fel benne, hogy ez betanított szöveg lenne. Az sem merült fel benne, hogy a nagymama anyagi haszonszerzés miatt fogadta volna be a gyerekeket. A tanú nem szerzett tudomást a nagyszülők anyagi problémájáról.

Az édesanya elmondta, hogy ő térdeltetni szokta **harmadik gyermeket**, mert gyermekkorában őt is ilyen nevelési módszerrel nevelték. Egyébként tagadta a gyermek bántalmazását.

A tanú valamelyik gyermektől szerzett arról tudomást, hogy a gyermek szólt az édesanyjának, hogy csináljon valamit, mert ő ezt már nem tudja elviselni. Több esetben előfordult ennek ellenére, hogy az édesanya a bántalmazásnál inkább bement a szobába, úgy csinált, mint aki nem veszi észre.

A tanú szerint a gyermekek játék közben szerezhetnek sérüléseket, de a gyermek arcán két oldalon szimmetrikus hematóma volt, nem derült ki, hogy ez hogyan keletkezett.

A gyermekek arról számoltak be, hogy nem játszik velük az anyuka. **kiskorú ötödik gyermek** egyszer volt kint az udvaron.

A tanú a tárgyaláson fenntartotta a nyomozás során tett vallomását, azt is amit a hivatalos iratokban leírtak.

A bíróság **II.rendű vádlott** és II. számú tanú vallomása közötti ellentmondás tisztázása érdekében szembesítési bizonyítási eljárást folytatott le, ennek során **II.** számú tanú határozottan állította, hogy **II.rendű vádlott** mondta neki azt, hogy nevelési eszközként puha párnán való térdeltetést alkalmazott. **II.rendű vádlott** tagadta a szembesítés során ennek tényét. A szembesítés nem vezetett eredményre.

II. számú tanú *a Rendőrkapitányságon 2013. szeptember 13. napján tanúként* tett vallomást.

A tanú vallomásában előadta „már első látásra feltűnőek voltak a gyermek arcán a sérülések”. A tanú szerint ilyen sérülés akkor keletkezhet, amikor valaki a gyermek arcát megszorítja.

Feltűnő volt neki, amikor hallatszott, hogy érkezik, az édesanya rögtön fogta **kiskorú ötödik gyermeket**, vitte be a szobába, az ajtót be is zárta. Később a nagyobb gyermekek elmondták, hogy amint a nevelőapjuk hazaért, a kisfiút mindig be kellett vinni a szobába és be kellett tenni a kiságyba, amit ketrecnek neveztek.

I.rendű vádlott tagadta a gyermek bántalmazását.

A tanú vallomásaiban beszámolt a nagymama elmondásáról, vallomása nem volt ellentétes a bíróság előtt megtett vallomásával. A tanú úgy fogalmazott „A nagymama nyílt titokként emlegette, hogy a nevelőapa nem szereti **kiskorú ötödik gyermeket**, mivel a gyermek az édesapjára hasonlít”. A nagymama folyamatos veszekedésről, I.r. vádlott féltékenységéről számolt be és arról, hogy a viták a gyerekek miatt, valamint a nevelőapa volt párja miatt vannak.

A tanú vallomásaiban beszámolt a gyermekek meghallgatásáról, ennek során elhangzott, hogy **kiskorú ötödik gyermek** nem mehetett ki az udvarra, ezt a gyermekek mondták el, a rajta lévő sérülések nem keletkeztek udvari játék során. A tanú a gyermekektől a sértett különböző bántalmazásáról szerzett tudomást, **kiskorú ötödik gyermeket** az etetőszékben a nevelőapja tarkón ütötte, **I.r. vádlott** mindig egy kézzel veszi fel **kiskorú ötödik gyermeket**, vagy a karjánál, vagy a lábszáránál fogva fejjel lefelé dobja bele a kiságyba, a hason alvó kisgyermeket a lábánál fogva a hátára fordította. Több gyermek arról is beszámolt, hogy **I.r. vádlott** hasra fordította a kisfiút, a kezét és a lábát kendővel összekötötte, közben **kiskorú ötödik gyermek** folyamatosan sírt. Fél óra elteltével **I.r. vádlott** utasítására **kiskorú első gyermek** engedte ki a kötésből, de volt olyan, hogy más alkalommal az anya szabadította ki a gyereket. A kisfiú lábán lévő karcólásról azt mondták, hogy azt a törött kiságy okozta. A gyermekek elmondták a tanúnak, ők többször is szeretnék volna levenni a kötést a kisfiúról, de féltek, hogy emiatt **I.r. vádlott** esetleg őket is bántja. **kiskorú ötödik gyermek** száját a nevelőapa sállal kötötte be, máskor vízzel borította le a kiságyban, volt, hogy a lepedő véres volt. Egyszer fél órán keresztül kötötte ki a kisfiú kezét a kiságy felső széléhez, akit annyira megviselt ez, hogy már majdnem elájult. Ha **kiskorú ötödik gyermek** eszik, **I.r. vádlott** betömi a szájába az ételt és bedobja az ágyba. Főtt ételnél mindig reklamál, hogy minek az a kisfiúnak, ott a kenyér, egyen azt. Egyszer a csuklyájánál fogva az emeletes ágyra akasztotta fel a kisfiút. **I.r. vádlott** fél 8 fele szokott hazaérni, addigra a gyerekeknek le kell feküdniük, ha **kiskorú ötödik gyermek** nincs a kiságyban, akkor fejbe csapja. Gyakran előfordult, hogy minden ok nélkül vágta pofon a kisfiút. Elhangzott továbbá, hogy az anyuka rászólt élettársára, hogy ne kösse meg a gyermeket, mert eltörik a keze, de ennek ellenére **I.r. vádlott** megkötözte a kicsit. A gyermekek arról is panaszkodtak, hogy az édesanyjuk nem játszik velük és többször felügyelet nélkül maradnak, amikor a szülők vásárolni mennek. **Kiskorú ötödik gyermek** sír, ha meglátja a nevelőapját. A kiságyból nem veheti ki a kisfiút ma nagyobb gyerek, mert amikor a nevelőapjuk otthon van, ő csak a kiságyban tartózkodhat. A tanú vallomásaiban előadta, olyan is előfordult, hogy **I.r. vádlott** az ágy alá kötötte be a kisfiút. Többször kötözés nélkül is bezavarta az ágy alá, amíg otthon tartózkodott, a kicsi ki sem jöhetett onnan. A gyerekek arról is beszámoltak, hogy a szülők gyakran veszekednek. A tanú vallomásaiban úgy nyilatkozott, élethűnek tündek a gyermekek elmondásai, a gyermekek jól érezték magukat, nagyon hiányolták a testvérüket, az anyát annyira nem várták.

A nagymama beszámolt arról, látta, hogy az évnnyitón a kisgyerek kezén lila folt volt. Erről megkérdezte az édesanyját, aki azt mondta, „Nem gondolod, hogy a gyermekek előtt üti meg és szorongatja meg a kezét”. A nagymama látott egy monoklit a gyermek szeme alatt, erről az anyuka azt mondta, hogy elesett a kisfiú.

A tanú vallomásaiban előadta, amikor a kisfiú kötözését a gyermekek szóvá tették az anyának, az anyuka azt mondta a gyermekeinek, hogy ő már belefáradt az egészbe, közömbös volt, elvonult másik szobába. Amikor a gyerekek kérdezték az anyát, hogy **I.r. vádlott** miért bántja a kisfiút, **II.rendű vádlott** csak annyit mondott, hogy kérdezzék meg tőle. A gyermekek félnek a nevelőapától, ezért nem kérdezték meg.

A bíróság II. számú tanú vallomását bizonyítékként értékelte.

A bíróság I. és II. számú tanúk vallomásait az ügyben érdektelen személyek elfogulatlan

vallomásaként értékelte. A tanúk vallomásai a releváns tények vonatkozásában egyezők és következetesek voltak. A tanúk vallomásai ellentmondástól mentesek voltak. A bíróságnak nem merült fel kétsége a tanúk vallomásával szemben.

A bíróság **tanúként** hallgatta ki **III. számú tanút**, aki pszicho-pedagógus a Családsegítő és Gyermekjóléti Szolgálatnál. A tanút a titoktartási kötelezettsége alól az eseti gondnok mentette fel.

A tanú vallomásában előadta, három gyermekkel foglalkozik, **kk. első gyermekkel, második gyermekkel és harmadik gyermekkel**, ők havi rendszerességgel járnak hozzá, pszichológiai tanácsadást tart a gyerekeknek.

Kiskorú első gyermek 2010 évben került hozzá magatartás- és viselkedészavaros tünetekkel. Egy évig járt a gyermek hozzá, közben volt a gyermek balesete. Amikor a gyermeket egy másik iskolába írták, nem járt hozzá. 2013. szeptember 3-át követően ment hozzá ismét **kiskorú első gyermek**.

A tanú részletesen beszámolt a gyermekekről. **kiskorú első gyermek** nagyon alacsony önértékelésű, a szabályokat nehezen követte, sok probléma volt vele az iskolában. A gyermek problémáinak hátterében valamilyen családi probléma állhatott.

A tanú vallomásában előadta, a **kiskorú ötödik gyermek** bántalmazásával kapcsolatosan több dolgot elmondott neki **kiskorú első gyermek**. A tanú úgy fogalmazott, trauma érte a gyermeket, nála ezt az váltotta ki, hogy látta a kisöccsét, hogy bántalmazzák. Végig követte a folyamatot. Ugyanez volt a helyzet **második gyermeknél és harmadik gyermeknél** is.

A tanú úgy nyilatkozott **kiskorú első gyermek** elmondása őszintének tűnt a számára, élményszerű volt, rajzot is készített arról, hogy mi történt. Biztos abban, hogy **kiskorú első gyermek** ezeket nem betanításra mondta el.

A tanú vallomásában előadta, a gyermekek a sértett bántalmazásának módját és minőségét egyformán mondták el. **második gyermek és kiskorú első gyermek** nagyrészt ugyanazt mondták. A tanú megkérte **első gyermeket**, hogy rajzolja le a lakást. A tanú ebből azt szűrte le, hogy az édesanyjának mindenről tudnia kellett.

A tanú vallomásában előadta, **kiskorú első gyermek** olyat is elmondott, hogy a nagymama rákérdezett az anyukánál, miért hagyta ezt a szituációt, de az anyuka tagadta az egészet. A gyermekeket a nagymama vette a nevelésébe, ezt pozitív dolognak gondolja, mert a gyermekek biztonságos környezetbe kerültek.

A tanú **harmadik gyermeknél** észlelte azt, hogy a gyermek bizonytalan és nagyon ragaszkodik az édesanyjához. A gyermek élte meg a legnehezebben az elszakadást.

Második gyermeknek kicsit alacsonyabb az intelligencia-hányadosa, de amióta a nagymamánál van, javult a tanulmányi eredménye, talán a biztonságot adó környezet pozitív hatással volt rá.

Kiskorú első gyermek is szépen készül a pályaválasztásra.

A tanú vallomásában előadta, nagyon szélsőséges dolgokat nem észlelt a gyermekeknél, hogy megviselte volna őket ez a szituáció. Ezzel kapcsolatosan a tanú hozzátette, hogy a trauma nem jelentkezik rögtön, későbbi életkorban nyilvánul meg. A tanú arról nem tudott nyilatkozni, hogy **harmadik gyermek** látta-e a gyermek bántalmazását, ő erről nem beszélt.

A tanú a nagymama ráhatását kizárta, mert **kk. első gyermeknek** a nagymamához kerülése után már nem volt lehetősége arra, hogy a másik két gyermekkel beszéljen. A tanú állította, hogy két ilyen kicsi gyermeket nem lehet betanítani. A tanú tudott **második gyermek** szemproblémájáról, szerinte a szülő elhanyagolta.

A nagymamánál a gyermekek biztonságos környezetben vannak, a tanulmányi eredményük javult, a gyerekek nem mondták neki, hogy vissza szeretnének menni az édesanyjukhoz. A tanú vallomásában előadta, **kiskorú első gyermek** a balesete után X városban volt 2-3 hétig rehabilitációs kezelésen. A gyermek azt sérelmezte, hogy az anyukája nem látogatta meg.

A tanú a terápia részeként a gyermeket rajzoltatta. Mind a három gyermek a nagymama családját rajzolta le, ebbe a családi idillbe helyezték bele magukat a gyermekek. A gyermekek az anyát és az

apát nem ábrázolták. Ebből a tanú arra következtetett, hogy a gyermekek itt érzik magukat biztonságban.

A tanúnak tudomása volt arról, hogy **kk. első gyermekkel** az iskolában probléma volt, a gyermek szokott hazudni. Ezt a tanú a vizsgálatok során nem tapasztalta. **Kiskorú első gyermek** elmondta neki, hogy vasárnap reggel sokszor arra ébredt, hogy **kiskorú ötödik gyermek** sír.

A tanú arról is tudomást szerzett, hogy I.r. vádlott terhesen bántalmazta **II.r. vádlottat**. A gyermekek tigrisnek ábrázolták az anyát, ebből arra lehet következtetni, hogy az anya védelmezi őket, mint egy tigris.

I. számú tanú a *Rendőrkapitányságon 2014. január 27. napján tanúként* tett vallomást. A tanú nyomozás során tett vallomása nem volt ellentétes a bíróság előtt megtett vallomásával.

A tanú ekkor is úgy nyilatkozott, hogy **kiskorú első gyermek** viselkedési problémái mögött családi problémát észlelt. A gyermek így igyekezett kompenzálni a nevelőapa nagyon szigorú nevelési eszközeit, így próbálta magára felhívni a figyelmet, hogy törődjenek többet vele.

A tanú **első gyermektől** tudta meg, hogy a nevelőapja **kiskorú ötödik gyermek** leforrázása után kb. egy hónappal később kezdte el bántalmazni a gyermeket. A tanú a gyermek elmondása alapján többféle bántalmazásról számolt be: megszorította **kiskorú ötödik gyermek** arcát a két oldalon, megütötte, megfogta a fejét, vasárnap reggel mindig **kiskorú ötödik gyermek**hez ment be először, **kiskorú első gyermek** a kisfiú sírására ébredt fel, pöckölte a kisgyerek füleit, a hason fekvő gyermek két kezét és a bal lábát hátul összekötözte, később **I.r. vádlott** engedélyével azt **kiskorú első gyermek** oldotta ki. **Kiskorú első gyermek** 5-6 ilyen alkalomra emlékezett. Egyszer a kiságy alá hasra fektette le **kiskorú ötödik gyermeket**, a gyermek két kezét babasállal hátrakötötte, felkötötte a matracot tartó rácshoz. Délben, amikor **I.r. vádlott** hazament, mindig a **kiskorú ötödik gyermek**hez ment be először és valamilyen módon megkötözte a kiságyban a kisfiút. **kiskorú első gyermek** elmondása szerint egy alkalommal **II.r. vádlott** oldotta ki a kötést.

A tanú vallomásában előadta, amikor **kiskorú első gyermek** a kisfiú kezének és lábának összekötözéséről beszélt, azt megmutatta, a kiságy rácsait lerajzolta. A tanú úgy nyilatkozott **kiskorú első gyermek** érzelmi reakciói alapján hihetőnek érezte a gyermek elmondását annak ellenére, hogy a tanú tudott arról, hogy az iskolában többször érték hazugságon a kisfiút.

A gyermeket a járókából sem vehették ki. **Kiskorú első gyermek** elmondta, hogy **I.r. vádlott** azért bántja a kisfiút, mert az édesapjára hasonlít. **Kiskorú első gyermek** elmondta azt is, hogy a csesztetésért eleinte szólt az édesanyja **I.r. vádlottnak**, de később már belefáradt ebbe, nem akart az élettársával veszekedni.

A nagymama családja egy idő után rendszeresen érdeklődött **kiskorú ötödik gyermek** sérüléseiről, **II.rendű vádlott** mindent letagadott a nagymama előtt.

A tanú **második gyermekkel** is találkozott, nem beszélt vele az otthon történetekről, mert nála a felszültségoldás volt a cél. **Második gyermek** feszültebb kisgyermek, nyilván az otthon történt dolgok ezt még erősítették. **Második gyermek** az édesanyját tigrisként ábrázolta.

A tanú vallomásában előadta „Amennyiben a gyerekek elmondása igaz, akkor **kiskorú ötödik gyermek** érzelmi, pszichés, mentális fejlődésére nézve a nevelőapa bántalmazása, illetve az édesanya elhanyagoló, veszélyeztető magatartása súlyosan veszélyeztető lehet, és várhatóan kisiskolásként, valamint kamaszkorban, tehát későbbi életkorban jelentkezhetnek majd a problémák”.

A bíróság I. számú tanú vallomásait az ügyben érdektelen személy elfogulatlan vallomásaként értékelte. A tanú vallomásai a releváns tények vonatkozásában egyezők és következetesek voltak. A tanú vallomásai ellentmondástól mentesek voltak. A bíróságnak nem merült fel kétsége a tanú vallomásával szemben, ezért vallomásait bizonyítékként értékelte.

A bíróság a tárgyaláson **szakértőként** hallgatta meg **az igazságügyi pszichológus szakértőt**. A szakértő 2014. év februárjában vizsgálta meg a három gyermeket, **első gyermeket**, **második gyermeket** és **harmadik gyermeket**. A szakértő úgy nyilatkozott, hogy az írásbeli szakvéleményét fenntartja. A szakértő vallomásában előadta, amit a gyermekek elmondtak, az élményszerű volt, teljesen kizárt, hogy betanítottság állna fent náluk. A szakértő úgy nyilatkozott, lehetetlen három különböző korú gyermeket, aki különböző színvonalon vannak, úgy betanítani, hogy a gyermekek az életkoruknak megfelelő módon adják elő azt. Nem merült fel az, hogy a gyermekek környezetében lenne olyan személy, aki erre képes lenne. A szakértő úgy nyilatkozott a gyermekeket semmi nem motiválta, hogy azt mondják, amit elmondtak. A szakértő vallomásában előadta, ha a szülők elleni valamilyen összeesküvésről lenne szó, kizárt dolog, hogy egyetlen gyermekre koncentrálna a bántalmazással kapcsolatos állítás és nagy valószínűséggel minden túlzásokat állítottak volna a gyermekek. A három gyermek azt állította, hogy őket a szülők nem bántalmazták. A szakértő vallomásában előadta, **kk. első gyermeknek** normális a kötődése a testvéreihez, ezt egészségesnek tartja. Mindhárom gyermeknél azt érezte, a gyermekek számára nagy veszteség volt, hogy a két kisebb testvérüktől el kellett szakadniuk. **Kiskorú első gyermek** féltette **kiskorú ötödik gyermeket**, őt a testvére megóvása vezethette. **Kiskorú első gyermek** nem gondolta, hogy ennek ilyen következménye lesz, hogy **kiskorú ötödik gyermek** és **kk. negyedik gyermek** elkerül tőlük, elszakadnak egymástól. A gyermekek a **kiskorú ötödik gyermekkel** kapcsolatos történéseket úgy élték meg, hogy az a kis öcsi számára kellemetlen lehetett. A szakértő vallomásában elmondta, ha a gyermek olyan ember bántalmazását látja, akit ő szeret és akihez ő kötődik, az kb. ugyanolyan, mintha őt bántalmaznák. Ugyanolyan pszichés hatásokat vált ki nála. Ha a gyermeket a szülők nem bántalmazzák, de a gyermekek tanúi annak, hogy valamelyik szülő bántalmazza a másik szülő, akkor ennek mindig jól mérhető negatív pszichés hatása van. A tanú úgy nyilatkozott, **kk. negyedik gyermeket** nem tudta megvizsgálni, mert az apuka Z városba költözött, nem volt hajlandó elvinni a gyermeket a vizsgálatra. A gyermekek nagyon várták, hogy találkozhatnak a testvérükkel, de erre nem került sor. A szakértő úgy nyilatkozott a bepisülés általában szorongásos jegy, a családi történésekre való pszichés reakció. Jól jelzi ez, ha a család helyzete stabilizálódik, rendeződik, harmonikussá válik a család élete, ez a jelenség egyik pillanatról a másikra megszűnik.

A szakértő vallomásában előadta, a jaktálás súlyos jelzés. Olyan gyermekeknél fordul elő általában, állami gondozottak, vagy olyanok, akik hosszú ideig vannak szüleiktől távol, a gyermekek ezzel szereznek maguknak örömet, elringatom magam, ilyen jelentése van ennek a jelzésnek. Ez a magatartás szorongásoldó, ott fordul elő, ahol a gyermek nem kap megfelelő figyelmet. Kisgyermeknél ez a szorongás jele. A szakértő vallomásában előadta, a gyermekek kötődnek az édesanyjukhoz, **kk. első gyermeknek** nagy fájdalma volt a vizsgálat időpontjában, az volt az érzése, hogy vele szemben az anyuka elutasító. Mindhárom gyermek kötődik az anyjához. Mindannyian azt várták tőle, hogy az anya melljük álljon és védje meg őket.

A szakértő vallomásában előadta, amit a gyerekek elmondtak, abból arra tud következtetni, hogy az anyának tudomása volt arról, hogy mi történt **kiskorú ötödik gyermekkel**. A gyermekek tehetetlennek érezték az anyukát.

A szakértő vallomásában előadta, a legtöbbet bántalmazott korosztály a 3 év kor alatti. Ezekből az esetek nagy részében nem lesz ügy, mert a gyermekek nem tudnak beszélni, nem tudják elmondani ami velük történt. Később ezek a gyermekek iskolás, vagy serdülő korokban olyan tüneteket produkálnak, amelyről senki nem tudja megmondani, hogy miért vannak. Valószínű, hogy a bántalmazottak bántalmazóvá válnak.

A szakértő vallomásaiban előadta, a gyerekeket sorozatos veszteségélmények érték, számukra fontos személyt vesztek el. A gyermekeknek csak a nagyszülők maradtak, ezért maximálisan próbálnak megfelelni az ő elvárásainak, innen már nincs hova kerülniük. A gyermekekkel foglalkozó szakember elmondása megerősíti ezt, a gyermekek tanulmányi eredménye javult, mérhető pozitív változások jelentek meg náluk.

A szakértő vallomásaiban előadta, az nem feltétlenül jelenti a bántalmazás tényét, hogy a kisgyermek fél az idegenektől. **Kiskorú ötödik gyermek** 1 éves 10 hónapos volt, ebben a korban már megjelenik egy egészséges félelem. A szakértő úgy nyilatkozott az, hogy a gyermek hangos szó hallatán letérdelt, térdre rogyott, származhatott a félelemtől, vagy kétségbeesésétől.

Az igazságügyi szakértő a vallomásaiban előadta, **kk. első gyermeknél** extrém, kiemelkedő féltékenységet a testvéreivel kapcsolatosan nem észlelt. A gyermek azt élte meg, hogy ő nincsen versenyben a nevelőapjával, az édesanyja a nevelőapát részesíti előnyben, **kiskorú első gyermek** a nevelőapával szemben volt féltékeny.

A szakértő vallomásaiban előadta, áttekintve mindhárom gyermek élettörténetét, a gyermekeknél kisgyermek koruktól meg kellett élniük a veszteségeket, az apjuktól való elválást, más férfiak megjelenését az apa szerepében, **I.rendű vádlott** a harmadik ilyen személy.

A szakértő vallomásaiban kiemelte, a gyermekeknek nagyon fontos, hogy biztonságban legyenek. A gyermek a biztonságot a felnőttől várja. A gyermek akkor tud jól funkcionálni, harmonikusan élni a mindennapjait, ha szeretetet, elfogadást kap a szüleitől, ha biztonságban érzi magát. A gyermekek rendkívül érzékenyen reagálnak a viselkedésükkel és magatartásavarral, ha a szeretet, a biztonság, vagy bármelyik bizonytalanná válik. Sajnos a legtöbb felnőtt nem érettem, mint a gyermekek. Egy érett felnőtt személyiség önállóan is helyt tud állni, van problémamegoldó stratégiája, kilép az olyan helyzetekből, ami számára veszélyes. Egy érett felnőtt ember nem marad bent egy bántalmazó párkapcsolatban, vagy olyan munkahelyen, ahol őt kínozzák nap, mint nap.

A pszichológus szakértő a nyomozás során **igazságügyi pszichológus szakértői véleményeket** készített.

A szakértő **kk. első gyermeket**, **kk. második gyermeket** és **kk. harmadik gyermeket** vizsgálta. A szakértő részletesen beszámolt a gyermekek pszichológiai vizsgálatáról, az általuk elmondottakról, ez alapján nyilatkozott a hozzá intézett kérdésekre.

A gyermekek intellektuális színvonala életkoruknak megfelelő, **második gyermeknél** merült fel a gyanúja annak, hogy gyengébb az átlagosnál. A gyermekek a jelenlegi környezetükben a nagymamánál elfogadást élnek meg, érzelmi-, és biztonságigényük kielégített. A gyermekek meghallgatása külön-külön, egymástól függetlenül történt, az általuk elmondottak élményszerűek voltak, az édesanyjuk és a nevelőapjuk által elkövetett cselekményre vonatkozóan. Nem merült fel a gyanúja annak, hogy a gyermekek más személy ráhatására mondták volna el a történeteket, konfaguláció, kóros hazudozás gyanúja nem valószínűsíthető. A gyermekek valamennyien azt állították, hogy anyjuk élettársa őket nem bántalmazta, csak a kistestvérüket, **kiskorú ötödik gyermeket**. Mindhárom gyermek számára súlyos veszteségélményt jelentett annak megélése, hogy anyjuk számára fontosabb az élettársa, mint ők. A szakértő a gyermekek pszichoterápiás támogatását indokoltnak tartja. Ennek ellenére is fennáll annak a veszélye, hogy később a gyermekeknél pszichés problémák jelentkeznek. Az anya részéről tapasztalható érzelmi megvonásnak leginkább **kiskorú első gyermek** az áldozata, a későbbiekben az ő személyiségfejlődésére nagyon negatívan hathat. Már jelenleg is mutatkoznak olyan problémák, amik a történetek következményei. A gyermekeket legsúlyosabban az érintette, hogy mindhárman

úgy élik meg, hogy az anyjuk számára nem elég fontosak és az anya elvesztésén kívül további veszteségélményeket kellett megélniük azáltal, hogy kistestvéreik is elkerültek tőlük. A szakértő szakvéleményében valószínűsítette, hogy gyermekkorú **ötödik gyermek** valószínűleg nagyon súlyos pszichés károsodásokat is elszenvedett, az életkorából adódóan a későbbiekben személyiségfejlődésére ennek beláthatatlan következményei lehetnek. A szakértő megjegyezte, hogy **II.rendű vádlott** egy beadványt küldött az intézetüknek, ebben közel 6 oldalon keresztül védi az élettársát, önmagát és gyakorlatilag a gyermekeit hibáztatja, valamint a szüleit. A beadványában leírtak sajnálatos módon maximálisan megerősítik a gyermekeknek azt a félelmét, miszerint anyjuk számára az élettársa sokkal fontosabb, mint ők.

A pszichológus szakértő **kk. negyedik gyermek** sértett vonatkozásában **is igazságügyi pszichológus szakértői véleményt** adott.

E szakvéleménye megállapításai nem voltak ellentétesek a többi gyermek vonatkozásában adott véleményével. A gyermek által elmondottak élményszerűek voltak, személyesen átéltek tünnek, a nevelőapa által elkövetett cselekménnyel kapcsolatban, amelynek az anya is gyakran tanúja volt, de nem avatkozott közbe. A gyermek vonatkozásában sem valószínűsíthető más személy ráhatása, konfaguláció jelei sem mutatkoztak. A gyermek jelenlegi környezetében jól érzi magát, érzelmi és biztonságigénye megfelelően kielégített. A vizsgálat során olyan patológiás viselkedés, vagy pszichés eredetű betegség nem volt **negyedik gyermek**nél feltárható, ami az édesanyja és a nevelőapa által elkövetett cselekménnyel összefüggésbe hozható lenne. A gyermek nem szívesen teremt kapcsolatot az anyával, valószínűleg amiatt, mert ilyenkor a régi, szorongást keltő, kellemetlen élményei felelevenednek. A gyermek személyiségfejlődésére nyilvánvalóan negatív hatással volt az anya, valamint a nevelőapa viselkedése, cselekményei. A gyermek érzelmi és biztonságigényét nem elégítették ki és a személyiségfejlődését veszélyeztették.

A bíróság az igazságügyi szakértő szakvéleményét és a szakértő tárgyaláson tett vallomását szakszerű, okszerű, ellentmondástól mentes, részletes szakértői véleményként értékelte. A szakértő a tárgyaláson a hozzá intézett kérdésekre ellentmondástól mentes, kimerítő válaszokat adott. A szakértő válaszadása során nem került ellentmondásba az általa korábban adott szakvélemény megállapításaival. A bíróságnak az igazságügyi szakértő szakvéleményeivel és a szakértő tárgyaláson adott válaszaival szemben kétsége nem keletkezett, vallomásait és szakértői véleményeit bizonyítékként értékelte.

A bíróság **tanúként** hallgatta ki **IV. számú tanút, első gyermek** tanárát.

A tanú vallomásában előadta, ő az ügyről akkor értesült, amikor a gyermek édesanyja megkereste őt. A tanú vallomásában beszámolt arról, hogy **kiskorú első gyermek** az iskolában nem akart tanulószobás lenni, néha előfordult, hogy **kiskorú első gyermek** nem mondott igazat, **kk. első gyermek**nek kisebb magatartási problémái voltak és vannak. **Kiskorú első gyermek** a bántalmazásról és az ezzel kapcsolatos dolgokról neki semmit nem mondott. A tanú arról sem szerzett tudomást, hogy változott a nevelőszülő személye.

A tanú vallomásában beszámolt arról, hogy **kiskorú első gyermek** tanulmányaiban pozitív változás, javulás tapasztalható, a nagymama leül és tanul vele. Az nem merült fel, hogy a nagymama negatív irányba befolyásolná a gyermeket. Az sem merült fel, hogy a nagyszülők bántalmaznák a gyermeket.

IV. számú tanú a Rendőrkapitányságon 2014. július 2. napján tanúként tett vallomást. A tanú nyomozás során megtett vallomása nem volt ellentétes a tanú bíróság előtt megtett vallomásával. A tanú e vallomásában is úgy nyilatkozott, mióta a gyermek a nagymamánál van, elsőü gyermekek látszik, hogy otthon foglalkoznak vele, úgy tudja, főleg a nagypapa segíti a tanulásban, ennek az eredménye meglátszik az osztályzatain. A tanú úgy nyilatkozott a nagymamával rendszeresen

találkozik, megbeszéli a gyermek magatartási problémáit, ehhez **kiskorú első gyermek** igyekszik alkalmazkodni, de nem mindig sikerül neki. **kiskorú első gyermek** magatartásán, viselkedésén a korábbiakhoz képest nem vett észre változást.

A bíróság **tanúként** hallgatta ki **V. számú tanút**, kiskorú második gyermek tanárát. A tanú tudott arról, hogy **második gyermek** szemüveges, ezzel kapcsolatosan rendellenességet nem észlelt. A gyermek nem volt elhanyagolt. A tanú a gyermek viselkedésén 2013. januárban nem tapasztalt változást. A tanú fenntartotta a nyomozás során megtett vallomását.

V. számú tanút a *Rendőrkapitányság 2014. július 2. napján tanúként* hallgatta ki. A tanú nyomozás során tett vallomása nem volt ellentétes a bíróság előtt megtett vallomásával. A tanú arról tudott, hogy **második gyermek** testvére, **kiskorú első gyermek** nem akart tanulószobás lenni. A tanú arról nem tudott, hogy otthon bármi gond lett volna. A tanú vallomásában arról számolt be, úgy látja, **második gyermeket** a nagyszülők szigorúbban fogják, jobban figyelnek rá, számon kérik tőle a tanulnivalót. A tanú arról is beszámolt, hogy a gyermeknek volt szemüvege, de az megsérült, arról is tudott, hogy azt megcsináltatták.

A bíróság V. számú tanú vallomásait bizonyítékként értékelte.

A bíróság **tanúként** hallgatta ki a **házi orvost**. A tanúnak az eseti gondnok adott felmentést a titoktartás alól.

A tanú vallomásában előadta az ügy előzményét, a gyermekjóléti szolgálat kérte a gyermek vizsgálatát. A tanú beszámolt a gyermekén látott külsérelmi nyomokról, az arcán és a karján voltak ilyenek. A sérülések halvány bevezések, hematómák voltak. A tanú szerint nem rendszeresek az ilyen bevezések. A gyermek arcán, a homloktájékon pörkkel fedett sérülést talált. A jobb és bal arcfelén lévő hematóma pár nappal korábban keletkezhetett. A tanú szerint a gyermek nem tud úgy elesni, hogy egyszerre arcának mind a két arcfelét beüsse, a gyermek arcán és karján lévő sérülések megítélése szerint nem játékból vagy elesésből származhattak. A gyermek két arcfelén lévő sérülés eredhetett abból, hogy ujjbeggyel megszorították a gyermek arcát. A tanú a gyermek bal combján lévő sérülés eredetéről nyilatkozni nem tudott. A tanú a szülő vonatkozásában gondozatlan magatartást nem észlelt, a gyermekek ritkán fordultak meg a rendelőben. A tanú fenntartotta a nyomozás során megtett vallomását.

A házi orvost a *Rendőrkapitányság 2014. január 28. napján tanúként* hallgatta ki. A tanú vallomása nem volt ellentétes a tárgyaláson megtett vallomásával. A tanú ekkor is úgy nyilatkozott a gyermek két arcfelén lévő bevezés, illetve az alkaron lévő sérülése felvetette annak a gyanúját, hogy az szorítás miatt keletkezett, a sérülések jellege miatt felmerülhetett a fizikai bántalmazás gyanúja. A tanú **II. rendű vádlott** pánikbetegségéről számolt be.

A bíróság a gyermekorvos tanú vallomásait bizonyítékként értékelte.

A bíróság **tanúként** hallgatta ki **az óvónőt**. A tanúnak az eseti gondnok adott felmentést a titoktartás alól.

A tanú gyermekkorú **negyedik gyermek** sértett viselkedésén nem észlelte, hogy a családban problémák lennének. A tanú a nyomozás során megtett vallomását fenntartotta.

A bölcsődei gondozó a *Rendőrkapitányságon 2014. július 2. napján tanúként* tett vallomást. A tanú vallomása nem volt ellentétes a tárgyaláson megtett vallomásával. A tanú a családban nem észlelt semmilyen problémát.

A bíróság **tanúként** hallgatta ki a **bölcsődei gondozót**.

A tanú kiskorú **ötödik gyermek** sértett gondozását látta el. A tanú vallomásaiban előadta, **kiskorú ötödik gyermek** 2013. szeptember 18-án kezdett bölcsődébe járni és 2014. január 15-én vették ki a bölcsődéből. A gyermek összesen 33 napot járt bölcsődébe. Ez alatt a tanú azt észlelte, hogy a gyermek nagyon keveset beszélt, visszahúzódó volt, rajta sérülést nem látott.

A tanú szokatlan dolgot észlelt, **kiskorú ötödik gyermek** nem sírt hangosan, ha a gyerekek elvették tőle a játékot, nem harcolt érte, befelé sírt, soha nem panaszkodott. A gyermek velük is nehezen találta meg a kapcsolatot.

A bölcsődei gondozó a *Rendörkapitányságon 2014. július 3. napján tanúként* tett vallomást. A tanú vallomása nem volt ellentétes a bíróság előtt megtett vallomásával. A tanú utólag tudta meg, hogy a gyermekkel kapcsolatban bántalmazás gyanúja merült fel. A tanú a gyermekben bántalmazás nyomát nem látta. A kisgyermek nem kereste a többi gyermek társaságát, inkább egyedül játszott a sarokban. A tanú a gyermek társas kapcsolatát ítélte problémásnak.

A bíróság a bölcsődei gondozó tanú vallomásait bizonyítékként értékelte.

A bíróság **tanúként** hallgatta ki **I.r. vádlott** édesanyját. A tanú mentességéről lemondva tett vallomást.

A tanú vallomásaiban előadta, meglepődött, amikor megtudta, hogy mivel vádolják a fiát, szerinte a fia senkit nem bántott, a szívét, lelkét kitette a gyermekeiért. Nem tudja elképzelni, hogy **I.rendű vádlott** gyermeket bántalmazzon.

Gyermekkorú **ötödik gyermeket** a nyáron párszor látta, a gyermekben ekkor nem volt sérülés. A tanú furcsának tartja, hogy a nagyszülők magukhoz vették a gyermekeket, őket úgy ismerte, hogy az unokákkal nem nagyon foglalkoztak. Képmutatónak jellemezte a nagyapát és a feleségét. A tanú vallomásaiban több olyan történetet adott elő, amelyekről hallomásból volt tudomása.

I.r. vádlott édesanyja tanú a nyomozás során mentességi jogára hivatkozva megtagadta a vallomástételt.

A bíróság **tanúként** hallgatta ki a **nagymamát**, **II.rendű vádlott** édesanyját. A tanú mentességi jogáról lemondva tett az ügyben vallomást.

A tanú vallomásaiban előadta, 2013. szeptember 12-én vagy 13-án este **első gyermek** unokájától szerzett tudomást arról, hogy a gyermek eljött otthonról, mert már nem tudta nézni, hogy **I.rendű vádlott** mit művel az öccsével. A gyermek sírt, kérdezték, hogy mit csinál **I.rendű vádlott**, ekkor kiskorú **első gyermek** elmondta, hogy **I.r. vádlott** nem szereti a kisöccsét. **Kiskorú ötödik gyermek** ha nem eszi meg a kenyeret, összenyomja az arcát, hogy be tudja a kenyérhajat rakni a szájába. Az etetőszékből egy kézzel emeli ki. Egy sállal a kiságy rácsához kötözte a gyermeket, volt olyan alkalom, hogy a gyermeket az édesanyja kötözte ki.

A tanú vallomásaiban előadta, kételkedtek a gyermek elmondásában, mondták neki, biztos rosszul láttad, nem hitték el azt, amit **kiskorú első gyermek** mondott. Ekkor **kiskorú első gyermek** megmutatta, hogy hol szokta a kiságyhoz kötni **I.rendű vádlott kiskorú ötödik gyermeket**, megmutatta, hogy a gyermek hosszú ideig nem tudott leülni, remegett a lába. **Kiskorú első gyermek** azt is mondta, hogy **I.rendű vádlott** össze szokta kötni a kicsi gyermek csuklóját és bokáját hintaszerűen, ezt megmutatta. Ekkor a férje felhívta a lányukat és megkérdezte, hogy igaz-e, amit a gyermek mondott. **II.rendű vádlott** azt válaszolta, hogy hazudik a gyermek, kitalálta, mert tanulószobára kellene mennie, bosszúból csinálta.

A nagymama szerint ezt **kiskorú első gyermek** bosszúból nem mondhatta, mert két év után is azt állítja a gyermek, hogy amit elmondott, az megfelel a valóságnak. Később sem változtatott **kiskorú első gyermek** az elmondásán, ugyanúgy adta elő a korábban elmondottakat.

A rendőrség elvitte hozzájuk **kiskorú ötödik gyermeket**, ekkor látta a gyermek arcán két oldalon a vádlott ujja hegyének nyomát. A férje mondta a lányának, hogy ez nem származhat elesésből. A nagymama látta a gyermek kezén a megfogásából származó ujjnyomokat, ki lehetett venni a nagyujj és a másik négy ujj fogását. A gyermek bal combján nagyon csúnya karcolás volt, be volt gyulladva, erről **II.rendű vádlott** azt mondta nekik, hogy a két nagyobb fiú által csinált kapu sértette meg a gyermek lábát. A nagymama a gyermekeket is megkérdezte, akik azt állították, hogy az nem lehet. Elmondták, hogy el volt törve a kiságy pálcája, **kiskorú ötödik gyermek** nagyon sokat volt bent a kiságyban, ki szeretett volna jönni, megpróbált kimászni, ez sértette fel a combját.

A tanú észlelte, hogy **kiskorú ötödik gyermek** füle és hallójárata véres volt, ő törölte ki a gyermek fülét nedves törlőkendővel. Ez nyáron történt, szóvá tette a lányának. Ekkor a leánya azt mondta, nagyon szorosra kötötte a kendőt a gyermek fején, ettől lehetett véres a gyermek füle. A tanú ekkor ezt nem forszírozta. A tanú a gyermek hallójáratában sérülést nem látott.

Amikor a gyerekek hozzákerültek, ők mindannyian beszámoltak **kiskorú ötödik gyermek** bántalmazásáról. A 9 éves **második gyermek** és a 8 éves **harmadik gyermek** is elmondták, hogyan történt a bántalmazás, de a 4 éves **kk.negyedik gyermek** is beszélt róla. **Kk.negyedik gyermek** egy játékbabán mutatta meg, hogy mi történt **kiskorú ötödik gyermekkel**, hogyan kötötték össze a kezét és a bokáját. Ezt a gyerekek látták. A tanú úgy nyilatkozott egy 4 éves gyermek ilyen biztosan nem talál ki. A tanú azt észlelte, hogy **kiskorú ötödik gyermek** bántalmazása rendszeres lehetett, a szájának összenyomása rendszeres volt, ezért volt folt az arcán. Ezt korábban már a férje is szóvá tette a lányának, még mielőtt **kiskorú első gyermek** elmonda volna. Látszódott, hogy a két folt nem elesésből keletkezett.

A tanú beszámolt arról is, hogy leányuknál hiányosságokat észleltek a gyermekekkel kapcsolatosan, ebből származik a konfliktusuk. Ez már korábban is előfordult.

A tanú vallomásában több olyan konkrét esetről számolt be, amely azt valószínűsítette, hogy a szülők már korábban sem tettek meg mindent a gyermekekért.

A tanúnak a gyermekek elmondták, hogy **II.r.v ádlott** tudhatott a bántalmazásokról, mert ő oldotta ki **kiskorú ötödik gyermek** kezét, amikor a kiságyhoz volt kötve. A gyerekek a vádlottak veszekedésének is a fültanúik voltak. **Kiskorú első gyermek** elmondása után fogalmazódott meg bennük, hogy fel fogják jelenteni a szülőt. Amikor a gyámügyre ment, csak tanácsot szeretett volna kérni.

Amikor a gyerekek hozzájuk kerültek, akkor **kiskorú első gyermek** a többi gyermekkel agresszív volt, de a viselkedése sokat változott két év alatt. A tanú a gyermek viselkedését annak tulajdonította, hogy **kk. első gyermekkel** sem az édesapja, sem a későbbi nevelőapja nem bánt jól.

A tanú szerint **kiskorú első gyermek** valóban mondta, hogy jobban szeretett volna egyedül lenni, nem szeretett volna testvéreket. A tanú azt észlelte, hogy **kiskorú első gyermek** azt élte meg rosszul, hogy **II.rendű vádlottnak I.rendű vádlottól** is lett egy gyermeke, **kiskorú első gyermek** azt sérelmezte, hogy őt nem fogadták el gyermekként.

A tanú vallomásában előadta, **II.r. vádlott** neki négy szemközt elismerte, hogy **I.rendű vádlott** bántalmazta a gyermeket. Este bementek egy tanterembe, itt történt meg. **II.r. vádlott** sírva mondta, hogy nincs az a kapcsolat, nincs az a szerelem, nincs az a férfi, akiért eldobná a gyermekeit. Azt is mondta, hogy nem szeretne börtönbe kerülni. Ekkor a tanú azt mondta neki, hogy miért kerülnél börtönbe, amikor nem tudtal ezekről a dolgokról. Ekkor elmonda, hogy tudott róla, megtörténtek a dolgok. A kötözös kendő egy sárga mintás kendő. Igaz, hogy megtörtént. Ekkor a tanú kérdőre vonta **II.rendű vádlottat**, hogyan hagyhatta, hogy ezek megtörténjenek, erre a leánya elmonda, hogy szólt **I.rendű vádlottnak**, hogy hagyja abba a gyerekek csesztetését. Ekkor a tanú kérdezte, ha erről tudott, akkor miért védi ezt az embert.

A tanú vallomásaiban beszámolt a gyámhatósági eljárás azon részéről, amelyről tudomása volt. váratlanul, előzetes egyeztetés nélkül ruházta rá **XX**re a szülői felügyeleti jogot. **XX** megjelent a gyermekeiért. **XX** gyermekei így kerültek el tőle.

A tanú vallomásaiban arról is beszámolt, hogy rövid idővel a gyámhatósági védelembe vételi eljárás megindulását követően **II.r. vádlott** esténként már rendszeresen hazajárt **I.r. vádlotthoz**, csak reggel ment vissza hozzájuk, amikor a gyermekeket útbá indította.

A tanú a négy gyermek után 71.000 Ft családi pótlékot kap. **XY** nem fizet gyermektartásdíjat. A **második gyermek** mindkét szemét megoperálták, keresték az édesapját, de nem vette fel velük a kapcsolatot. **Kiskorú első gyermek** nehezen kezelhető gyermek.

A leánya elől semmit nem titkoltak el, azt sem, hogy a **harmadik gyermek** megharapta a kutya. A tanú arról számolt be, hogy ő maga is beteg, ennek ellenére magukhoz vették a gyermekeket. Ebben a pénznek semmi szerepe nem volt. A három gyermek után fél évig családi pótlékot sem kaptak, ennek ellenére **második gyermek** szemüvegét kicseréltették, privát szemészhez hordták a gyermeket.

A tanú vallomásaiban beszámolt arról, hogy amikor még **I.r. vádlott XX-el** élt együtt, a **második gyermek** nem hordott szemüveget. A gyermeknek egy viharvert dróttal összetekert szemüvege volt. Ekkor felajánlották a leányuknak a legkisebbik lányuk szemüvegkeretét. Ezt és az élettársa visszautasították, arra hivatkoztak, hogy a lencse drága. Amikor **második gyermek** hozzájuk került, akkor még ugyanez a viharvert szemüvegkerete volt. 2013. év október elején **V** városban egy szemészfőorvost kerestek fel, ekkor már a gyermek a szemvizsgáló tábláról csak a legfelső betűt tudta elolvasni. A szemész mondta nekik, hogy csodálkozik azon, hogy a gyermek az iskolában dolgozni tud, mert nem lát rendesen. Azt is mondta, ha **második gyermek** októberben nem került volna orvoshoz, akkor következő év áprilisában megvakulhatott volna. Ekkor a gyermek szemüvegét kapott, később decemberben lencsét cseréltettek, következő év április hónapban újra szemüvegét cseréltettek.

A tanú vallomásaiban előadta, az unokákkal 2013. január hónaptól szeptember 12-éig napi szinten találkozott. Napi szinten általában **kiskorú ötödik gyermek**ekkel találkozott, a többi gyermek iskolába és óvodába járt. Hétfvégén is felkereste őket **II.r. vádlott** a gyerekekkel. A tanú **I.r. vádlottal** nem találkozott.

A gyámügyi osztályvezető a magántelefonján nem hívta, a gyámügyet hívta. A lányának az élettársa rokoni kapcsolatban áll a gyámügy vezetőjével. Ez korábban sem volt titok.

A tanú is tapasztalta, hogy **kiskorú első gyermek** nem mondott igazat.

A tanú a többi gyermektől megkérdezte, hogy **kiskorú első gyermek** elmondása megfelel-e a valóságnak, **második gyermek**, **harmadik gyermek** és **kk.negyedik gyermek** is igennel válaszolt. A gyámhatósági eljárásban a gyermekek meghallgatása náluk történt, a két hölgy a gyermekeket egyenként és személyesen hallgatta meg, más felnőtt személy nem volt jelen ennél a beszélgetésnél.

A bíróság a nagyapa és **II.rendű vádlott** vallomása közötti ellentmondás tisztázása érdekében *szembesítési bizonyítási eljárást* folytatott le.

Ennek során nagyapa tanú határozottan állította, hogy **II.rendű vádlott** a tanteremben bevallotta neki, tudott arról, hogy **I.rendű vádlott** odakötözte **kiskorú ötödik gyermeket** a kiságyához, **I.r. vádlott** kötözte ki **kiskorú ötödik gyermeket**. Négyszemközt elismerte neki, hogy volt ilyen. Ekkor **II.r. vádlott** azt is elmondta, hogy a kendőt **I.rendű vádlott** eltüntette. A szembesítés során a tanú azt is határozottan állította, hogy **II.rendű vádlott** azt mondta neki, nem hagyja el a gyermekeit, nem szeretne börtönbe kerülni.

II.rendű vádlott a szembesítés során úgy nyilatkozott, ő csak annyit mondott, hogy szereti a gyermekeit.

A nagymama tanú a szembesítés során fenntartotta a vallomását, a szembesítés nem vezetett eredményre.

A nagymama tanú a Rendőrkapitányságon 2013. november 6. napján mentességi jogával élve nem tett vallomást.

A bíróság tanúként idézte II.r. vádlott testvérét, aki a nyomozás során vallomást tett. A tanú tárgyaláson mentességi jogával élve megtagadta a vallomástételt.

A bíróság **tanúként** hallgatta ki a 2017. február 7. napján tartott tárgyaláson a vádlottak szomszédját.

A tanú vallomásában előadta, a vádlottak a **Z** utca 15. szám alatt laktak bérlőként, gyermekei tévézni jártak át hozzájuk, ennek során a tanú a gyermekekkel barátkozott össze. A tanúnak is van négy unokája, a szomszédból odamentek a gyerekek. A gyermekek nem mondtak terhelő dolgok egyik vádlottra sem. A gyermekek inkább dicsérték a szülőket. A tanú látta a legkisebbik gyermeket is, akit az anyukája babakocsiban tolt ki az udvarra, ekkor a gyerek még nem járt. Szerinte **kiskorú ötödik gyermek** a nagyobb gyermekekkel nem ment át hozzájuk. A tanú vallomásában úgy nyilatkozott, a gyermekek elég vadak voltak, de az ő unokái is ilyenek.

A bíróság a nagymama és a szomszéd tanúk vallomását bizonyítékként értékelte.

A bíróság **tanúként** hallgatta meg **nagyapát**, **II.rendű vádlott** édesapját. A tanú mentességi jogáról lemondva tett az ügyben vallomást.

A tanú vallomásában előadta, ő nem haragszik a lányára. **Kiskorú első gyermek** egy este megjelent náluk és elmondta, hogy már nem bírja azt, ami a családban történik. Ekkor megkérdezték, hogy mi az, amit nem bír elviselni, ekkor mondta el, hogy mi történt a legkisebb unokájukkal. Először hüledeztek, majd úgy gondolta, hogy megkérdezi a lányát, hogy a gyermek állítása megfelel-e a valóságnak. Ekkor **II.r. vádlott** letagadta a bántalmazás tényét.

Ezt követően **kiskorú első gyermek** részletesen elmondta, hogy mit látott, tapasztalt, hogyan bánt a gyermekkel. **kiskorú első gyermek** elmondta, hogy megkötözte a gyermeket, a járókához kötötte, a lábánál fogva emelte ki, a többi gyermeket pókkal ijesztgették, **kk.negyedik gyermek** bepisilt és becsukták a pincébe, pókokkal ijesztgették.

II.r. vádlottat megkérdezték a gyermek combján történt sérülésről, azt állította, hogy ez **kiskorú első gyermek** hibájából történt, szög karcolta meg a gyermek lábát. A tanú nem látta a járókát, de a gyerekek mondták, hogy elég rossz állapotban volt. A tanú úgy vélte, **II.r. vádlottnak** körültekintőbbnek kellett volna lennie. A gyermek felkarján volt hematoma, ez származhatott attól, hogy erősebben megfogta a karját. Ezt nem **kiskorú első gyermek** mondta nekik.

A tanú vallomásában előadta, a gyermek testi vizsgálatakor nem volt jelen. Később látta a fényképeket, ez alapján tudja, hogy a gyermek milyen sérülések voltak. **Kiskorú ötödik gyermek** homlokának bal oldalán volt egy két centiméteres, pórkkel felületesen fedett sérülés. Ezt megelőzően is volt a gyermek fején sérülés, ekkor II.r. vádlott azt mondta, hogy a gyermek leesett a lépcsőn, mert előre húzta a feje. A tanú szerint a gyermekre jobban kellett volna vigyázni. A tanú többször látott a legkisebb gyermekeken sérülést. Ez feltűnt neki.

A tanú szerint **kiskorú első gyermek** nem azért mondta el a megtörtént eseményt, hogy ne kelljen neki tanulószobára menni.

A tanú a gyermekek elhanyagolásának több jelét is tapasztalta. Ilyen volt **kiskorú ötödik gyermek** súlyos égési sérülése. A szülők ekkor is **kiskorú első gyermekre** hárították a felelősséget. **II.r. vádlott** nem figyelt oda a gyerekekre, kiengedte őket az udvarra, azt csináltak, amit akartak, nem

törődött azzal, hogy a gyermekek merre vannak. A fűben minden szanaszét hevert náluk, mindenütt kutyapiszok volt. A gyermekek sokat voltak felügyelet nélkül.

A tanú vallomásában előadta, a többi gyermek ugyanazt mondta el neki, amit **kiskorú első gyermek** elmondott. A tanúnak tudomása volt arról is, hogy **II.rendű vádlott** először azt mondta a feleségének, hogy ez megtörtént, később mindezt letagadta. **II.r. vádlott** elmondta, korábban is történt már ilyen, számon kérte **I.r. vádlottat**, hogy miért csinálja, erre **I.r. vádlott** azt válaszolta neki, nem tudja, hogy miért tette. Egyértelműen kiderült, hogy mindezeket a gyermekek is látták.

A tanú a felesége elmondásából tudta meg, hogy amikor megérkezett **I.rendű vádlott**, megfogta a kisgyereket és bedobta a szobába. Ezt a tanú felesége látta. **I.rendű vádlott** a kezénél fogva emelte fel a gyermeket.

A leánya mindig azt a személyt dicséri, akivel éppen együtt él. Védekezésnek érezte azt, hogy **kiskorú ötödik gyermeket** azért kell bezárni, hogy nehogyan történjen vele valami.

A tanú vallomásában előadta, nem azért vállalták el a gyermekek családba fogadását, mert szükségük lett volna a tartásdíjra, nem a pénzért tették.

A tanú szerint olyan nem volt, hogy ő a gyermekektől megtagadta volna az élelmet. Egyszer tett olyan kijelentést a lányának, hogy találjon olyan férjet, aki biztosítja a gyermekek ellátását.

A tanú vallomásában beszámolt arról, látta, amikor **kiskorú ötödik gyermek** ült az ágyon, a hátát nekivágta a falnak és azt mondta, hogy anya-anya. A tanú a gyermek viselkedését annak tulajdonította, hogy őt többször a járókában hagyták, a gyermek unta magát. A tanú vallomásában előadta, próbáltak foglalkozni a gyermekkel, akivel nem lehetett kapcsolatot teremteni. Sok játék volt körülötte, de semmire nem reagált, csak ezt csinálta és azt mondta, hogy anya-anya.

A tanú vallomásában beszámolt arról is, hogy 2016. évben gyermekkorú **első gyermek** visszaköltözött az édesanyjához. Azért ment vissza, mert **kk. első gyermekkel** komoly problémák voltak, tanulási problémák. **Első gyermeket** meggyanúsították, hogy lopott egy vendéglőből. A tanú úgy nyilatkozott, továbbra is vállalják a gyermekek nevelését. **XX** is vissza akarja adni a gyermekeket, szabadulna a gyerekektől. **XX** azt akarta, hogy a gyerekek hozzájuk kerüljenek, de később, amikor már mindent elrendeztek, akkor **XX** meggondolta magát.

A bíróság **II.rendű vádlott** és édesapja tanúvallomása közötti ellentmondás tisztázása érdekében *szembesítési bizonyítási eljárást* folytatott le.

II.r.vádlott édesapja a szembesítés során is fenntartotta vallomását. **II.rendű vádlott** a szembesítés során úgy nyilatkozott, a tanú csak a 160.000 Ft-ért vállalta a gyermekek nevelését. Ezt a tanú visszautasította. A szembesítés során tanú úgy nyilatkozott, segítséget szerettek volna kérni, nem bosszúból tettek feljelentést. **II.rendű vádlott** úgy nyilatkozott, hogy bosszúból tették a feljelentést. A szembesítés során **II.rendű vádlott** úgy nyilatkozott, a gyermekek azért voltak sérülések, mert járnit tanult, elesett. A tanú ezt határozottan cáfolta. A szembesítés nem vezetett eredményre.

II.r. vádlott édesapja a *Rendőrkapitányságon 2014. január 13. napján tanúként* tett vallomást. E vallomásában előadta az általa észlelt eseményeket, részletesen beszámolt **II.rendű vádlott** életéről, és az általuk észlelt eseményekről. A tanú vallomásában állította, **II.rendű vádlott** nem úgy viselkedett, mint egy anya. A tanú e vallomásában olyan körülményekről is beszámolt, amelyeket az ügyészség nem tett a vádirat részévé.

A tanú erkölcsileg kifogásolhatónak tartotta, hogy **I.rendű vádlott** kétlaki életet élt, már együtt élt **II.rendű vádlottal**, de még visszajárt a korábbi élettársához. **I.r. vádlott** arra hívta fel **II.rendű vádlottat**, hogy spóroljon, ő pedig számolatlanul dobálta a pénzt a volt feleségének. **II.r. vádlott** rosszul viselte, hogy **I.rendű vádlott** sok időt tölt a korábbi családjával, panaszkodott is e miatt, ideig-összeomlást kapott, mentőt hívtak hozzá. A tanú vallomásában úgy nyilatkozott, a feleségének ekkor mondta el **II.r. vádlott**, hogy **I.r. vádlott** felemelte **kiskorú ötödik gyermeket** és bedobta a

kiságyba. **I.rendű vádlott és kiskorú ötödik gyermek** kapcsolata 2013. évben amiatt romlott meg, hogy **kiskorú ötödik gyermek** leforrázta magát.

A tanú vallomásaiban előadta, „Én nagyon sokszor vitáztam a lányommal, érdeklődtem a kisgyerekről, számon kértem, hogy miért kék **kiskorú ötödik gyermek** keze, feje. De a lányom mindig kitalált valamit, például azt mondta, azért kék a feje, mert nagyon nehéz, elhúzza, elesik”.

A tanú e vallomásaiban is előadta, hogy **kiskorú első gyermek** miről számolt be nekik. A tanú vallomásaiban úgy nyilatkozott, ő elhitte amit a **kiskorú első gyermek** mondott, mert **kiskorú ötödik gyermek**en már korábban is tapasztalt sérüléseket, **kiskorú első gyermek** állításai igaznak tűntek.

A tanú vallomásaiban elmondta, amikor a gyermekek hozzájuk kerültek a gyerekek arról számoltak be, hogy **bántotta kiskorú ötödik gyermeket**. A gyerekek ugyanazokat a dolgokat mondták el, amiről **kiskorú első gyermek** beszámolt. A gyermekek mindent maguktól mondtak el, nem faggatták őket. A tanú vallomásaiban beszámolt arról is, hogy amikor II.r. vádlott náluk lakott nem törődött a gyermekekkel, nem foglalkozott velük, nem viselkedett anyaként. **II.r. vádlott** ekkor is I.rendű vádlottal volt elfoglalva.

Kiskorú első gyermek nekik elmondta, hogy **I.r. vádlott** vagy akkor **bántotta a gyermeket**, amikor **II.r. vádlott** nem volt ott, vagy ha a lánya tudott erről, akkor úgy tett, mintha észre sem vette volna.

A gyerekek úgy tapasztalták, hogy **azt csinál kiskorú ötödik gyermekkel**, amit akart, **II.r. vádlott** mindent ráhagyott, nem védte meg a gyermekét.

A tanú vallomásaiban előadta, a gyermekeket nagyon megviselték a történetek. A gyermekeket pszichológushoz kellett vinni. A gyermekeket zavarja, hogy az anyjuk nem foglalkozik velük, nem keresi őket.

A tanú vallomásaiban előadta, **második gyermek**nek szemüvegre volt szüksége, azt nem tudták, hogy ennyire nagy a baj. A lányuknak mindig mondták, de kitalált valamit, azt mondta, hogy majd orvoshoz viszi a gyermeket. Azt állította, hogy félre tette a pénzt a szemüvegre. A szemüveg össze volt drótozva. **Második gyermeket** azt követően vitték el V városba a szemészetre, amikor a gyermek hozzájuk került. A doktornő mondta nekik, hogy a gyermek akár meg is vakulhatott volna. A tanú vallomásaiban előadta „Egyszer **II.r. vádlott** odahozta **kiskorú ötödik gyermeket** hozzánk, a kisgyerek másfél órán keresztül csak ringatta magát, és azt mondogatta, hogy anya-anya”.

A bíróság II.r. vádlott édesapjának tanú vallomásait bizonyítékként értékelte.

A bíróság **felolvasással ismertette XXné tanúnak** a Rendőrkapitányságon 2014. január 20. napján tett vallomását.

A tanú vallomásaiban előadta, **XX** elmondásából szerzett tudomást arról, hogy **bántalmazta XX** kisfiát, **kiskorú ötödik gyermeket**. **II.r. vádlott** felkereste őket, és megkérte **XX-t**, hogy legyen ő a közös gyermekük **törvényes képviselője**. 2013. december 2-án vitte el a tanúhoz a gyerekeket. **II.r. vádlott** ezt követően nem érdeklődött a gyermekek felől, összesen kétszer ment el hozzájuk, telefonon sem kereste a gyerekeket.

A tanú vallomásaiban előadta, **kk.negyedik gyermek** nem volt teljesen rendben, bepisilt. Ha **kiskorú ötödik gyermek**re valamiért hangosabban rászóltak, akkor rögtön letérdelt.

A tanú az anyósától szerzett tudomást arról, hogy **kk.negyedik gyermek** azt mondta, hogy az anyukájuk megverte őket. Az anyósa is mondta, hogy **II.r. vádlott** úgy beszélt a gyerekekkel, mint a kutyaival. A tanú vallomásaiban előadta, a gyermekek azóta megnyugodtak, az óvodában is megjegyezték, hogy **kk.negyedik gyermek** végre nyugodt helyre került.

Kk.negyedik gyermek sokat beszélt az otthoni problémákról, nem ők kérdezték, hanem főzés, vagy játék közben jutottak azok a gyermek eszébe. A tanú a kislánytól szerzett arról tudomást, hogy **I.r. vádlott** összekötözte **kiskorú ötödik gyermeket** és bedobta a kiságyba. Rendszeresen megverte **kiskorú ötödik gyermeket**, olyan is volt, hogy a kiságy alá tette be. A gyermek arról is beszámolt,

hogy **I.r. vádlott** úgy büntette a gyermekeket - nem csak **kiskorú ötödik gyermeket** - hogy a kezüket fel kellett tenniük a felük fölé és le kellett térdelniük. **Kk.negyedik gyermek** nem csak elmondta a történetet, hanem meg is mutatta. A tanú szerint a gyermek mindig ugyanúgy mesélte el a történetet, azon nem változtatott. Amikor megérkezett hozzájuk az emeletes ágy, **kk.negyedik gyermek** rögtön elmondta, hogy otthon azon lógott **kiskorú ötödik gyermek**. A gyermek hihetően mesélte el a bántalmazást, a térdelést és a kötözést is.

A bíróság **XX**-né tanú nyomozás során tett vallomását bizonyítékként értékelte.

A bíróság a bizonyítás anyagává tette a nyomozati iratokban elfekvő iratokat:

Hivatalos feljegyzés okirat készült gyermekjóléti szolgálat munkatársa 2013. szeptember 12. napján tett bejelentéséről. Az okirat szerint **I.r. vádlott** 2013. év január hónap óta rendszeresen és durván bántalmazta nevelt gyermekét, **kiskorú ötödik gyermeket**. A gyermek nagymamája személyesen jelent meg a gyámhivatalnál, és beszámolt arról, hogy tegnap este a 13 éves **kiskorú első gyermek** unokája zaklatottan ment hozzá, hogy már nem bírja elviselni azt, hogy a nevelőapja folyamatosan bántalmazza a testvérét. A családlátogatás során **II.r.** és **I.r. vádlott** tagadták a bántalmazás tényét. A gyermek testén külsérelmi nyomokat tapasztaltak. A hivatalos feljegyzés rögzítette a nagymama elmondását.

A gyermekjóléti szolgálat munkatársa 2013. szeptember 12. napján **feljelentést** tett a Rendőrkapitányságon. Az okirat részletesen tartalmazza a tudomására jutott tényeket.

A nyomozók 2013. szeptember 12. napján a vádlottak lakásán **helyszíni szemlét tartottak**, amelyről jegyzőkönyv okirat készült. Ez tartalmazza, hogy a kiságy alsó rácsozott részén, jobbról a hatodik lécz el volt törve, az ágy kék szigetelőanyaggal volt megragasztva. A helyszíni szemle során a rendőrség fényképfelvételeket készített a bűncselekmény helyszínéről.

A nyomozók **kiskorú ötödik gyermekről fénykép-felvételeket** készítettek. A felvételeken jól láthatók a gyermekeken lévő sérülések.

A gyermekek születési adatait születési **anyakönyvi másolatok** tartalmazzák.

A Megyei Kormányhivatal Járási Gyámhivatala **kiskorú első gyermek**, **kiskorú második gyermek**, **kiskorú harmadik gyermek** és **kiskorú negyedik gyermek** részére **eseti gondnokot rendelt ki**.

A Veszprémi Járásbíróság tanúként hallgatta ki gyermekkorú **első gyermeket**, gyermekkorú **második gyermeket**, gyermekkorú **harmadik gyermeket** és gyermekkorú **negyedik gyermeket**. A tanúk kihallgatására 2014. január 9. napján került sor. A tanúk kihallgatásáról jegyzőkönyv készült.

A jegyzőkönyv részletesen tartalmazza a tanúk elmondását.

Gyermekkorú első gyermek úgy nyilatkozott, **kiskorú ötödik gyermek** nem volt sírós kisbaba, akkor kezdett sírni, amikor **I.r. vádlott** hozzájuk költözött. **I.rendű vádlott kiskorú ötödik gyermekkel** nem volt jó viszonyban, mert **kiskorú ötödik gyermek** leforrázta magát. Utána kezdődött a bántalmazása. **Kiskorú ötödik gyermek** a baleseti sérülés miatt sokkal sírósabb lett. **I.r. vádlott** megjelenése után sírni kezdett. **I.r. vádlott** arra utasította őket, hogy **kiskorú ötödik gyermek** legyen betéve a járókába, kiságyba. Azt is mondta, hogy **kiskorú ötödik gyermek** hasonlít az apjára, nem szerette **kiskorú ötödik gyermek** apukáját. A tanú vallomásában előadta „amikor hazajött **I.r. vádlott** akkor lett sírós a **kiskorú ötödik gyermek**, ha bement hozzá elkezdte szó szerint csesztetni". **I.r. vádlott** kizárólag **kiskorú ötödik gyermeket** bántotta. A tanú úgy nyilatkozott, „anya csomósor szolt neki, hogy hagyja békén, nekünk azt mondta, hogy már belefáradt a sok veszekedésbe”. **I.r. vádlott** napi szinten bántotta **kiskorú ötödik gyermeket**, pöckölgette a fülét, összekötözte a kezét az egyik lábával, kikötötte az egyik kezét a kiságyhoz. Február végén, március elején kezdte bántani. **kiskorú ötödik gyermek** szinte ordított, fél órát bent

volt nála. A tanú úgy nyilatkozott, volt amikor ő is bent volt a szobában, volt amikor **harmadik gyermek** is bent voltak, ez nem zavarta et. A tanú szólt I.rendű vádlottnak, hogy hagyja abba, miért csinálja. Ekkor **I.r. vádlott** azt mondta, nem az ő dolga, ne szóljon bele. **I.r. vádlott** a sértett fülét piszkálta, a matrac alá tette **kiskorú ötödik gyermeket**, a matracot pedig a gyermekre. Odakötözte a kezét, ott kellett állnia **kiskorú ötödik gyermeknek**, fél óráig tartott, remegett a lába, mert nem ülhetett le. Hasra fordította és hátulról összekötötte a kezét meg az egyik lábát is hozzákötötte. **Kiskorú ötödik gyermeknek** fél óráig kellett így lennie, ők sem mehettek be hozzá. Az ágy alá rakta és a tartórácsra kötötte fel a gyermek kezeit. Ekkor **II.r. vádlott** kiabált vele, akkor kikötötte a gyermek kezeit. **I.r. vádlott** minden nap máshova kötötte a gyermeket.

A tanú vallomásában beszámolt arról is, ha **kiskorú ötödik gyermek** vacsorázott és nem ette meg a kenyeret, ekkor beletömte a gyermek szájába, aki sírt, köhögött. **I.r.vádlott** a gyermek fejére rá szokott ütni tenyérrel.

A tanú vallomásában előadta, a kiságyban van egy tartóléc, onnan kijött egy szög, **I.r. vádlott kiskorú ötödik gyermek** feje mellé tette ezt a gerendát. **I.r. vádlott** annyira összeszorította **kiskorú ötödik gyermek** arcát, hogy az lila lett, ezen **I.r. vádlott** nevetett, mert **kiskorú ötödik gyermek** félt tőle. **I.r. vádlottat** nem zavarta, hogy **kiskorú ötödik gyermek** sírt. **I.r. vádlott** nem hagyta aludni **kiskorú ötödik gyermeket**, felkeltette reggel. **I.r. vádlott** kislát rálépett **kiskorú ötödik gyermek** fejére, **I.r. vádlott** rákiabált a gyerekekre, hogy nem védekezhet. **I.r. vádlott** a játszótéren is rákiabált **kiskorú ötödik gyermekre**, hogy feküdjön le a poros földre. Sebes volt **kiskorú ötödik gyermek** füle, alvadt vér volt benne, a karján kéznyomok voltak, ahogy **I.r. vádlott** erősen megfogta a kezével. A gyermeknek az egyik combján van egy heg, mert az ágyában van egy szeg. Amikor **kiskorú ötödik gyermek** ki akart mászni, akkor megsérült. **Kiskorú ötödik gyermeknek** egész nap az ágyában kellett lennie, még játékot sem tehettek be neki. **I.r. vádlott** betanította a gyermeket arra, hogy feküdjön, a gyermek azt is megértette, hogy amikor azt mondta neki, hogy menjen be az ágy alá, ezt megtette. Azt is megértette, hogy onnan nem jöhet ki. **kiskorú ötödik gyermek** nem ehetett főtt ételt, csak kenyeret. Akkor ehetett főtt ételt, ha ebéd előtt ette meg, vagy amikor nem volt otthon. **Kiskorú ötödik gyermek** meglátászott a **I.r. vádlott** kéznyoma, mert rendszeresen egy kézzel emelte fel a gyermeket. Kávét és kólát is öntött bele az ágyba vízzel öntötte le **kiskorú ötödik gyermeket**, mert sírt. **Kiskorú ötödik gyermek**, amióta **I.r. vádlott** náluk lakik, összesen háromszor volt a játszótéren, csak akkor vihette le, ha **I.r. vádlott** nem volt otthon. **I.r. vádlott** azt mondta neki, hogy senkinek ne mondják el, hogy mi történt. Az édesanyja mindig elterelte a figyelmet a gyermek sebeiről, azt mondta, hogy leesett, mert elhúzta a nagy feje. Azért sebes a feje **kiskorú ötödik gyermeknek**. **Kiskorú ötödik gyermeknek** attól voltak sérülései, mert bántotta őt **I.r. vádlott**. A legdurvább az volt, amikor **kiskorú ötödik gyermeknek** állnia kellett, mert **I.r. vádlott** kikötötte a kiságyhoz. Amikor a szeg felsértette a combja **kiskorú ötödik gyermeknek**, akkor nem vitték orvoshoz.

Gyermekkorú **második gyermek** a vallomásában előadta, nem szereti **I.r. vádlottat**, mert ő **kiskorú ötödik gyermeket** bántotta. Csak **kiskorú ötödik gyermeket** bántotta, ezt akkor kezdte, amikor **kiskorú ötödik gyermek** leöntötte magát levessel. **I.r. vádlott** minden nap bántotta. **kiskorú ötödik gyermek** kezét meg az egyik lábát megkötötte, hátra tette mindkét kezét meg az egyik lábát, ekkor az ágyban volt, sokáig így maradt a **kiskorú ötödik gyermek** és sírt. **I.r. vádlott** nem engedte, hogy játsszon velük **kiskorú ötödik gyermek**. Nem minden nap kötözte meg **I.r. vádlott kiskorú ötödik gyermeket**, de minden nap bántotta. Volt olyan, hogy a fejét ütötte, a tenyerével ütötte a feje tetejét. **Kiskorú ötödik gyermek** csak kenyeret evett, meg husit.

I.r. vádlott kivette az ágyból, mondta neki, hogy elmehet, de a kisöccse csak sírt, valójában nem mehetett el. Ezen **I.r. vádlott** nevetett. **I.rendű vádlott** a lábánál fogva emelte fel az öccsét, fejjel lefelé és így dobta bele az ágyba. Volt olyan is, hogy a kezét a csuklójánál fogta meg, csak az

egyiket és úgy dobta bele az ágyba. Előfordult az is, hogy **kiskorú ötödik gyermek**nek az ágy alá kellett mennie. A tanú vallomásaiban előadta, ő olyat nem látott, hogy **kiskorú ötödik gyermeket** kikötötte az ágyhoz és neki ott kellett állnia. A tanú látta, amikor **kiskorú ötödik gyermek** csuklyáját felakasztotta I.r. vádlott az emeletes ágyra. Megfordította a pulcsiját és felakasztotta az öcsit és ott lógott. Ekkor volt a legjobban megijedve **kiskorú ötödik gyermek**. Ez volt a legrosszabb. Nem sokáig volt ott az öcsi, mert levette. I.r. vádlott bedugta **kiskorú ötödik gyermek** fejét a lécek közé, kivett egyet és odarakta a fejét a két lécz közé, ott kellett tartania a fejét. **Kiskorú első gyermek** vette ki onnan. **Kiskorú ötödik gyermek** nem ehetett ebédet, csak kenyeret. Szombaton sem kapott ebédet **kiskorú ötödik gyermek**, amikor főzött az édesanyjuk. Sokszor volt ilyen hétvégén. Amikor **I.r. vádlott** este hazaérkezett, felébresztette **kiskorú ötödik gyermeket**. **Kiskorú ötödik gyermek** csak akkor jöhetett ki a szobájából, amikor I.r. vádlott nem volt otthon. A tanú úgy fogalmazott „hazajött az I.r. vádlott, még a cipőt sem vetette le, bement egyből a szobába, és az öcsit csesztette. Volt amikor ez sokáig tartott. ... Anya bent volt a másik szobában, de nem ment utána, hogy ne csinálja ezt a **kiskorú ötödik gyermek**ekkel. Nem tudom, hogy anya miért nem ment utána". Ha sokat sírt **kiskorú ötödik gyermek**, akkor **kiskorú első gyermek** ment be a szobába. **Kiskorú ötödik gyermek** csak akkor hagyta abba a sírást, amikor I.r. vádlott elment hazulról. Volt olyan, hogy megkötözve hagyta ott **I.r. vádlott** a gyermeket a szobában, **kk.negyedik gyermek** mondta, hogy menjenek be és akkor **kiskorú első gyermek** oldozta el. Az anyukája tudta, hogy a **I.r. vádlott** cseszteti a **kiskorú ötödik gyermeket**. Egyébként a tanú úgy nyilatkozott, „anyunak is szóltunk, meg anya is szólt a **I.r. vádlottnak**, hogy hagyja abba, de mégis csinálta". Az édesanyja egyszer ment be **kiskorú ötödik gyermek**hez, hogy megvigasztalja, de általában nem ringatta, nem vigasztalta akkor sem, amikor sírós volt.

*Gyermekkorú **harmadik gyermek*** vallomásaiban előadta, nem szeretne beszélni arról, ami történt.

*Gyermekkorú **negyedik gyermek*** a vallomásaiban előadta, rosszakat csinált I.r. vádlott a **kiskorú ötödik gyermek**ekkel. A tanú a saját kezén és lábán mutatta meg, hogyan kötötte össze **kiskorú ötödik gyermek** kezét a lábaival. A tanú úgy nyilatkozott, „ahol én aludtam alul, a **harmadik gyermek** meg felül, oda kötötte fejjel lefelé". Este volt, aludni akart a **kiskorú ötödik gyermek**, de **I.r. vádlott** az egyik kezét a kiságyhoz kötötte. „Állt a **kiskorú ötödik gyermek**, sokáig kellett így állnia, aztán levette róla a kötözőt és lefeküdt a **kiskorú ötödik gyermek**. Utána már nem sokáig sírt a **kiskorú ötödik gyermek**". A tanú vallomásaiban előadta, **I.r. vádlott** bedobta **kiskorú ötödik gyermeket** a kiságyba. Megfogta a lábát és felemelte és beesett az ágyba, így kezdett el sírni. Azt is csinálta, hogy megcsípte az arcát, meg összenyomta az arcát és fáj neki. A tanú nem tudta, hogy **kiskorú ötödik gyermek** lábán a sérülés mitől lett. A tanú úgy nyilatkozott, I.r. vádlott megütötte a **kiskorú ötödik gyermek** fejét. **Kiskorú ötödik gyermek** mindig sírt, amikor megjött I.r. vádlott. „Megjött az I.r. vádlott, gyorsan odament az ágyhoz, ahol játszott a **kiskorú ötödik gyermek**, a kiságyhoz, gyorsan bevitte a szobába, megfogta a kezét és így elengedte és puff, beleesett az ágyba. Ezt sokszor csinálta vele". Amikor I.r. vádlott nem volt otthon, akkor nem sírt **kiskorú ötödik gyermek**. I.r. vádlott megengedte, hogy ott maradjanak a szobában, amikor ő hazament, látták, amikor bántotta **kiskorú ötödik gyermeket**. Nem küldte ki őket. A tanú nem látta, amikor **kiskorú ötödik gyermeket** a pulóverénél fogva felakasztotta, a tanú szerint ezt csak **második gyermek** látta.

Az orvos **házi orvosi ellátás megnevezésű okiratot** szerkesztett, a gyermekben tapasztalt sérüléseket leírta.

A Megyei Kormányhivatal Járási Gyámhivatala **II.r. vádlott édesanyjának meghallgatásáról** 2013. szeptember 12-én **jegyzőkönyvet** készített.

Az okirat azt tartalmazza, hogy II.r. vádlott édesanyja idézés nélkül jelent meg, és részletesen beszámolt az unokája, kiskorú **első gyermek** elmondásáról. II.r. vádlott édesanyja a bántalmazásokról kiskorú **első gyermek** unokájától értesült. II.r. vádlott édesanyja elmondta, hogy a látogatásaik során több alkalommal tapasztalták, hogy **kiskorú ötödik gyermek**en kék-zöld foltok voltak. Ezt a lányuk mindig megmagyarázta valamivel. Egy alkalommal észrevették, hogy a gyermek mindkét fülén véraláfutások voltak, a fülkagylójában alvadt vér volt. **Kiskorú első gyermek** elmondása alapján rájöttek, hogy a gyermek fejét a kiságy két rácsa közé nyomta, **kk. első gyermek**nek kellett a testvérét kiszabadítani.

A Gyermekjóléti Szolgálat **esetfelvételi lap-környezettanulmány okiratot** készített a szolgálat észleléseiről. Az okirat tartalmazza, hogy a jelzőrendszeri tagok nem tapasztaltak semmi szokatlant. Az okirat tartalmazza a családlátogatásáról készült feljegyzést, amelyben leírták feltűnő volt, hogy a gyermek arcán több külsérelmi nyom volt látható. Az édesanya a gyermek arcán lévő sérülés okát nem tudta megnevezni. A szolgálat munkatársai észlelték a gyermek rendellenes viselkedését, a gyermek nyugtalanra vált, többször földhöz vágta magát, fejét az asztalra, földre verte, ennek következtében a homlokán lévő korábbi sérülésből származó seb felszakadt. Az édesanya beszámolt **kiskorú ötödik gyermek** korábbi égési sérüléséről. A gyermek nyugos lett, valószínűsítették, hogy meg is éhezett, ennek ellenére az anyja etetés nélkül fektette le őt. Konzultáltak a háziorvossal is. Az orvos is tapasztalta a gyermek arcán lévő hámsérüléseket és a kétoldalt szimmetrikusan elhelyezkedő hematómát. Az okirat tartalmazza a nagymama részletes elmondását. A családvédelmi szolgálat munkatársai meghallgatták a gyermekeket is, az ő elmondásukat tartalmazza az okirat.

A Megyei Kormányhivatal Járási Gyámhivatala 2013. október 2-án a gyermekek **védelembe vétele során meghallgatta II.rendű vádlottat**, kiskorú **első gyermeket** és a családgondozót. A meghallgatás során kiskorú **első gyermek** elmondta, hogy a nagymamája által elmondottak mind igazak, ezek megtörténtek, ő mondta el ezeket a nagyszülőknek.

A Megyei Kormányhivatal Járási Hivatal Járási Gyámhivatala kiskorú **első gyermek**, kiskorú **második gyermek**, kiskorú **harmadik gyermek**, kiskorú **negyedik gyermek** és kiskorú **ötödik gyermek** védelembe vételéről **határozatot** készített.

A nyomozóhatóság **igazságügyi pszichológus szakértői vélemény** beszerzését rendelte el az ügyben, a szakvéleményt igazságügyi pszichológus szakértő készítette.

I.rendű vádlott fényképeket és videó felvételt csatolt be arról, hogy a gyermek még nem tud járni, többször a földre esett, mert elfáradt. A fénykép-felvételek a gyermek nevetését, jókedvét rögzítették.

I.rendű vádlott őrizetbe vételéről és annak megszüntetéséről **határozatok** készültek.

A bíróság **orvosszakértői vélemény beszerzését rendelte el** annak megállapítása céljából, hogyan keletkezhetek gyermekkorú **ötödik gyermek** sérülései. A szakértői véleményt az ISZKI Intézete, NN igazságügyi orvosszakértő készítette.

A szakértő szakvéleményében megállapította, hogy a sértett gyermek testén észlelt sérüléseket (horzsolódásokat, zúzódásokat) kis-közepes nagyságú erőbehatások hozhatták létre. A sérülések bántalmazás során történt létrejötte nem zárható ki. A gyermek testén lévő sérülések keletkezhetnek a sértettek (kiskorú **első gyermek**, **második gyermek**, **harmadik gyermek** és **negyedik gyermek**) által előadott módon. Az arcon észlelt vérbeszűrődések keletkezhetnek úgy, ahogy azt a gyermekek elmondták, vagyis úgy, hogy a gyermek arcát összeszorították. A sérülések egyetlen elesés során, egy időben nem jöhettek létre. A sérülések az orvosi vizsgálat és a fénykép-felvételek

elkészítésének időpontját napokkal (akár egy héttel is) megelőzően, de nem feltétlenül egy időben keletkezettek, de létrejöhetnek röviddel (néhány nappal) egymást követően, azaz közel egy időben. A fénykép-felvételek és az orvosi dokumentumok adatai alapján a comb horzsolts sérülésének gyulladással elváltozása (elgennyesedése) nem igazolható. Kiskorú szemészeti állapota a szemészeti gondozás és a szemüveg viselésének rendszeressé válása, valamint a korrekciós műtétek hatására kedvezően változott.

A bíróság NN igazságügyi orvosszakértő szakvéleményét szakszerű, okszerű, ellentmondásoktól mentes szakvéleményként, bizonyítékként értékelte.

A tanú a Rendőrkapitányságon tett tanúvallomását fenntartotta.

A Járásbíróság az ügyben 2016. április 25. napján tárgyalást tartott, amelyet a bíróság felolvasással ismertetett.

A Járásbíróság gyermekkorú **ötödik gyermek** igazságügyi pszichiáter szakértői vizsgálatát rendelte el. A szakértői vizsgálat elmaradt, mert arra a sértettet a szülők nem állították elő.

Egyéb érdekelt fél, korábbi nevén XXné 2017. január 18. napján a bírósági iratok 43. sorszáma alatt elfekvő iratot küldött a bíróságra, amely azt tartalmazza, hogy kiskorú **negyedik gyermek és ötödik gyermek** 2013. december 2. napján kerültek a volt férje családjába. Nagyon rossz körülmények között kapták meg őket, a gyerekek nagyon féltek és soványak voltak. **Kk.negyedik gyermek** minden éjjel bepisilt. **XX** külföldi munkavégzés miatt nála hagyta a gyermekeket, ennek során azt észlelte, hogy a gyermekek sokáig féltek az anyjuktól. **kk.negyedik gyermek** nem akarta látni az anyját. A tanú szerint a gyermekek a nagyszülőknél sokkal több szeretetet és törődést kapnának. Láta, hogy a nagyszülők tisztességgel és szeretettel nevelik a gyermekeket. A gyermekek Z városban is csak fájdalmat és bántást kapnak, a szülőnek nem való gyermek.

A Megyei Kormányhivatal Járási Hivatala **határozatot** készített, amelyben kiskorú **első gyermek** II.r. vádlott édesanyja részéről történő családba fogadását megszüntette. A Járási Hivatal felhívta **II.r. vádlottat** a szülői felügyeleti jogának gyakorlására. A határozat megállapítja, hogy a gyermek után járó családi pótlék felvételére **II.r. vádlott** anyja jogosult.

A bíróságnak a **bizonyítás anyagává tett okiratokkal** szemben kétsége nem keletkezett. Az okiratok beszerzésére a törvénynek megfelelően került sor. Az okiratok alkalmasak voltak tények és adatok valóságának, események megtörténtének és nyilatkozatok megtételének a bizonyítására. A bíróság az okiratokat bizonyítékként értékelte.

A bíróság a rendelkezésére álló **bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelte**, ez alapján az a belső meggyőződése alakult ki, hogy a vádlottak elkövették a terhükre rótt bűncselekményeket.

A bíróság **nem fogadta el I.rendű vádlott** azon védekezését, hogy **nem bántalmazta gyermekkorú ötödik gyermek sértettet**.

I.rendű vádlott védekezése nem alapos, mert a gyermek testén lévő sérüléseket a házi orvos által készített okirat, a rendőrség által a sértettől készített fényképfelvételek és az igazságügyi orvosszakértői vélemény objektíve bizonyítják. Ezekkel a bizonyítékokkal összhangban áll I. és II. számú tanúk észlelései, II.r. vádlott édesanyja és II.r. vádlott édesapja vallomásai, és a gyámhatósági eljárás során készült okiratok tartalma.

A vádlott magatartását bizonyítja gyermekkorú **első gyermek**, második gyermek, **harmadik gyermek** és **negyedik gyermek** tanúknak a Járásbíróságon tett tanúvallomása, amelyet

jegyzőkönyv okirat tartalmaz. A sértettek tanúvallomásai egyezők voltak. A tanúk ellentmondástól mentesen állították az általuk észlelt tényeket. A sértettek vallomásaikban kitértek arra is, hogy mit láttak és mi volt az, amelyet csak elmondás alapján észleltek.

A sértettek vallomásával egyező vallomást tett a tárgyaláson és a nyomozás során II.r. vádlott édesanyja és II.r. vádlott édesapja.

A sértettek vallomását alátámasztották továbbá I., II., III. és IV. számú tanúk bíróság előtt tett vallomásaik, és az azzal megegyező nyomozati vallomásaik.

A családvédelmi szolgálat II.r. vádlott édesanyja lakhelyén egyenként és személyesen hallgatta meg a sértetteket, akik a Járásbíróság előtt tett vallomásukkal egyezően nyilatkoztak a megtörtént eseményekről. A családgondozók az ügyben bejelentést és feljelentést tettek, az ezekről készült okiratok sem voltak ellentétesek sem a sértettek, sem a tanúk vallomásával, sem az okirati bizonyítékokkal.

A Rendőrkapitányság a helyszíni szemle során észlelte a gyermekek elmondását alátámasztó sérült kiságyat.

A gyermekjóléti szolgálat okiratokat készített az ügy körülményeiről, a jogszabályokban előírt módon dokumentálta a szolgálat által észlelteket. Kiskorú **első gyermek** a Járási Gyámhivatal előtt 2013. október 2. napján tett nyilatkozatában is alátámasztotta II.r. vádlott édesanyja elmondását. A sértettek vallomásait, a tanúvallomásokat és az okirati bizonyítékokat alátámasztotta az igazságügyi pszichológus szakértői vélemények megállapításai és a szakértő tárgyaláson tett kiegészítései.

A bíróság **I.rendű vádlott** védekezését nem tartotta következetesnek. Előbb azt állította, hogy jó kapcsolatban volt a gyermekekkel, később azt mondta, hogy nem volt kapcsolata velük. Előbb elismerte, hogy volt sérülés **kiskorú ötödik gyermek**en, később azt állította, ha lett volna sérülés rajta, azt látták volna az orvosok.

A bíróság nem fogadta el **a vádlottak azon védekezését, hogy gyermekkorú első gyermek azért tette mindezt, mert a nagymamához szeretett volna kerülni.** A bíróság a vádlottak védekezését nem tartotta alaposnak, mert a gyermekkorú sértett elmondásában nem észlelt ilyen spekulációt. A sértettek és a tanúk egyező vallomása kizárta ennek lehetőségét. Ellenkezőleg a bíróság a vádlottak magatartásában és vallomásaiban észlelt manipulatív szándékot. Ilyennek tartja a bíróság a család idilli ábrázolását, a videó felvételt és a fényképeket, továbbá **II.rendű vádlott** azon magatartását, amelynek eredményeként a gyerekek nem mindannyian a II.r. vádlott családjához kerültek, hanem két gyermek **XX** családjába került. Ez a gyermekek számára további hátrányt okozott, amelyre **II.rendű vádlott** nem volt figyelemmel. A sértettek elmondásait mindenben alátámasztották a tanúk által észlelt tények.

A bíróság nem fogadta el I.rendű vádlott azon védekezését, hogy a gyermekben lévő sérüléseket a testvérei okozták. E védekezésével szemben álltak a sértettek egyező vallomásai, a tanúk vallomásai, a helyszíni szemle jegyzőkönyve. A rendőrök észlelték, hogy kk. **ötödik gyermek** ágya törött volt. Ez a tény erősítette kk. **első gyermek** vallomását. **I.rendű vádlott** azzal védekezett, hogy **kiskorú első gyermek** féltékeny volt a testvéreire, egyedüli gyermek szeretett volna lenni, a testvéreivel néha durván bánt, problémás gyerek volt. **I.rendű vádlott** e védekezése nem azt bizonyítja, hogy kk. **első gyermek** okozta kk. **ötödik gyermek** sértett sérüléseit, vallomása arra vonatkozóan szolgáltat bizonyítékot, hogy a kk. **első gyermek** sértett nevelésében már korábban is jelentkezett nevelési probléma. Ezt egyezően bizonyítja I. számú tanú és igazságügyi pszichológus szakértő véleménye és a tárgyaláson tett vallomásaik.

A bíróság nem fogadta el **II.rendű vádlott azon védekezését, hogy kk. ötödik gyermek sérüléseit elesés okozta.**

Kizárja **II.rendű vádlott** védekezésének valóságát a gyermekorvos tanú, I., II., III., és IV. számú tanúk egyező vallomása, az igazságügyi orvosszakértői vélemény ténymegállapítása, II.r. vádlott édesapja és II.r. vádlott édesanyja egyező vallomása és az okirati bizonyítékok, így a sértettek bírósági meghallgatásáról felvett jegyzőkönyv tartalma.

A sértettek és tanúk egyező vallomásai alapján az is kétséget kizáróan megállapítható, hogy **II.rendű vádlott** tudott **I.rendű vádlott** magatartásáról. Egyező vallomások, I. és II. számú tanúk, II.r. vádlott édesapja és II.r. vádlott édesanyja tanúk vallomásai és az ezekkel egyező okirati bizonyítékok bizonyítják, hogy **II.rendű vádlott** felhívta **I.rendű vádlottat** a magatartása abbahagyására, amely eredménytelen volt.

A családvédelmi szolgálat munkatársai kiskorú **ötödik gyermek** sértett gyermeknél jaktáló mozdulatokat észleltek. Ehhez hasonló magatartást észlelt II.r. vádlott édesapja is. I. és II. számú tanúk észlelték a gyermek nyugtalan és szokatlan viselkedését is. Az ő vallomásaikat alátámasztotta a bölcsődei gondozó tanúvallomása is, továbbá **XXné**, és egyéb érdekelt fél tanú nyomozati vallomása is. I. és **II.** számú tanúk a szakmai tapasztalatuk alapján úgy foglaltak állást, hogy a gyermekben feszültség alakult ki. Ezt megerősítette az igazságügyi pszichológus szakértő szakvéleménye és a szakértő tárgyaláson tett kiegészítései. I. és **II.** számú tanúk vallomásai élményerűek voltak az általuk észleltekről.

A bölcsődei gondozó tanú a vallomásában kiskorú **ötödik gyermek** sértett szokatlan viselkedéséről számolt be, a tanú észlelése megegyezett **XXné** tanú nyomozati vallomásában elmondottakkal és a tanúnak a bírósághoz intézett levelében elmondottakkal.

II. számú tanú a vallomásában beszámolt arról, hogy a gyermekek elmondták, szóltak az anyjuknak, hogy csináljon valamit, **II.rendű vádlott** azonban semmit nem tett annak érdekében, hogy a bántalmazás abba maradjon. **II.** számú tanú azt is hangsúlyozta, benne nem merült fel, hogy a gyermekek betanult szöveget mondanának el. II.r. vádlott édesanyja a vallomásában azt állította, a lánya elmondta, tudott arról, hogy **I.rendű vádlott** a gyermekkel szemben milyen magatartást tanúsít. II.r. vádlott édesanyja arról is beszámolt, mielőtt **II.rendű vádlotthoz** megérkeztek volna a családvédelmi szolgálat munkatársai, **II.rendű vádlott** a kiságyat eltüntette. A tanú vallomásában azt is előadta, amikor szóvá tették a gyermek sérüléseit, akkor **II.rendű vádlott** nem ment hozzájuk a gyermekkel.

A bíróság nem fogadta el a **vádlottak azon védekezését**, hogy gyermekkorú **első gyermek** befolyásolta a testvéreit, illetve a gyerekek a nagyszülők befolyása alatt álltak.

I. és **II.** számú tanúk egyezően állították, hogy a gyermekek életkoruknak megfelelően adták elő az általuk észlelt eseményeket. I. számú tanú vallomása is megegyezett ezzel. **XXné** vallomása is cáfolja a vádlottak védekezését. A Járásbíróságon felvett jegyzőkönyv alapján is ez állapítható meg. Ezt támasztja alá igazságügyi pszichológus szakértő szakvéleménye is. I. számú tanú pszichopedagógus, ő korábban rendszeresen találkozott a gyermekekkel, ismerte a gyermekek viselkedését. A tanú vallomásában elmondta, hogy a gyermekek beszámolóit őszinték és élményszerűek voltak. A fenti tanúk egyező vallomása alapján kizárható, hogy kiskorú **első gyermek** elmondása II.r. vádlott édesanyja, vagy II.r. vádlott édesapja ráhatására történt volna. Az igazságügyi pszichológus szakértő minden gyermek vonatkozásában megállapította, hogy a gyermekek elmondásai élményszerűek voltak, nem merült fel annak gyanúja, hogy őket befolyásolták volna, konfabuláció jeleit sem észlelte a szakértő. A szakértő tárgyaláson tett kiegészítései rámutattak a vádlottak védekezésének tarthatatlanságára is. A bíróság a szakértő tárgyaláson tett azon nyilatkozatát, ha egy gyermek olyan ember bántalmazását látja, akit ő szeret és akihez kötődik, az ugyanolyan, mintha őt bántalmazták volna, a bíróság az ítéleti tényállás részévé tette.

Ezekre tekintettel a bíróság **I.rendű vádlott** és **II.rendű vádlott** védekezéseit nem fogadta el.

A bíróság nem fogadta el a vádlottak azon védekezését, hogy ők **mindent megtettek a gyermekek érdekében.**

Cáfolják a vádlottak állításait I. és IV. számú tanúk, II.r. vádlott édesapja, II.r. vádlott édesanyja és **XX**né tanúk vallomásai. A tanúk egyezően számoltak be arról, hogy a gyermekeknél a biztonságos környezetbe kerülésük után pozitív változások történtek. Valamennyi tanúvallomás megegyezett abban, hogy a gyermekek biztonság igényének kielégítését követően náluk jelentős és pozitív változás zajlott le. A tanúk elmondását alátámasztja az igazságügyi pszichológus szakértő szakvéleménye és az igazságügyi szakértő tárgyaláson tett kiegészítése is, továbbá az igazságügyi orvosszakértő szakvéleménye, aki betegségének javulásáról számolt be.

A bíróság nem fogadta el a vádlottak azon védekezését, hogy II.r. vádlott édesapja és II.r. vádlott édesanyja anyagi okok miatt vállalták a gyermekek családba fogadását. Ezt teljes egészében kizárta egy teljesen kívülálló tanú, **XX**né nyomozati vallomása és a tanúnak a bírósághoz intézett irata. Kizárta ennek lehetőségét a Gyámhivatal vezetője, I. és II. számú tanúk egyező vallomása is. Egyszerű élettapasztalat alapján is megállapítható, hogy a családi pótlék a gyermekek nevelését nem fedezi. A bíróság szokatlannak tartotta a vádlottak ezen védekezését. Bár a vádlottak nem lépték túl a védekezésük keretét, azonban védekezésüket a bíróság kritikátlanak, erkölcsileg súlyosan kifogásolhatónak értékelte. A vádlottak e védekezése azt bizonyítja, hogy nincsenek tisztában tettük súlyosságával, erkölcsileg lényegesen alacsonyabb szinten állnak mint a gyermekek nevelését, gondozását és felügyeletét vállaló nagyszülők. A fent már részletezett bizonyítékok cáfolták a vádlottak védekezését, mert a gyámhatósági eljárást követően a sértettekél pozitív változást észleltek.

Összességében megállapítható, hogy a tanúk vallomásai a tények vonatkozásában egyezők, ellentmondástól mentesek voltak. A tanúk különböző módon észlelték a megtörtént eseményeket. A szomszéd, 7. tanú és **I.r. vádlott** édesanyjának a vallomása nem támasztotta alá a vádirati tényállás megállapításait. E tanúk vallomásai azonban nem is cáfolták a vádiratban írtakat. **I.r. vádlott** édesanyjától, miután ő **I.rendű vádlott** édesanyja, nyilvánvalóan nem várható el elfogulatlan vallomás. A szomszéd a család életébe nem látott bele, ő szomszédként csak a gyermekekkel állt kapcsolatban. A 7. tanú védőnként bár korábban rendszeresen járt a családhoz, de saját maga nem tapasztalta a gyermek bántalmazását. E tanúk vallomásai azonban nem tették hiteltelenné a többi tanú vallomását.

A vádlottak szisztematikusan törekedtek azon tanúk lejárására, vallomásaik hiteltelenné tételére és ellehetetlenítésére, akik rájuk terhelő vallomást tettek. Ez azt eredményezte, hogy egyfajta összeesküvés elmélettel álltak elő a tárgyalásokon. Ezt a bíróság nem tartja valósnak. Ellenkezőleg a vádlottak magukat hozták ebbe helyzetbe azzal, hogy kétségbe vontak minden olyan vallomást és bizonyítási eszközt, amely nem az ő igazukat támasztja alá. A bíróság ilyennek értékelte a vádlottak azon állítását, hogy a gyermekek a nyomozási bíró előtt nem tehetek őszinte vallomást, őket II.r. vádlott édesanyja befolyásolta. A vádlottak ezen védekezései egyszerűen nem voltak igazolhatóak, minden alapot nélkülöztek. I. számú tanú és igazságügyi szakértők vallomásai cáfolták a vádlottak védekezéseit.

A bíróság **II.rendű vádlott** védekezéseit annak tudta be, hogy **II.rendű vádlott** jelenleg már a harmadik férfivel él együtt, hat gyermek eltartásáról lenne köteles gondoskodni, kereső, jövedelemszerző tevékenységet soha nem folytatott, ezért **II.rendű vádlott** rá van utalva **I.rendű vádlottra** a családja fenntartása érdekében.

A bíróság a bizonyítékok alapján megállapította, hogy azok egy irányba mutatnak, zárt láncolatot alkotnak. A bíróság a sértetti vallomások alapján, figyelemmel az azokat alátámasztó következetes

tanúvallomásokra, szakértői véleményekre és az okirati bizonyítékokra kétséget kizáróan bizonyítottanak látja, hogy a vádlottak elkövették a rendelkező részben írt bűncselekményeket.

A bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján mérlegeléssel állapította meg az ítéleti tényállásban írtakat. A bíróság a vádirati tényállást kiegészítette a releváns tényekkel. A fentiek alapján a bíróság kétséget kizáróan bizonyítottanak látja a bűncselekmények elkövetését.

Jogi indokolás:

A Btk. 208. §-ának (1) bekezdése szerint a kiskorú nevelésére, felügyeletére vagy gondozására köteles személy - ideértve a szülői felügyeletet gyakorló szülő, illetve gyám élettársát, továbbá a szülői felügyeleti jogától megfosztott szülőt is, ha a kiskorúval közös háztartásban vagy egy lakásban él - , aki e feladatából eredő kötelességét súlyosan megszegi és ezzel a kiskorú testi, értelmi, erkölcsi vagy érzelmi fejlődését veszélyezteti, büntett miatt 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

II.rendű vádlott a vádbeli időszakban a gyermekkorú sértettek nevelésére, felügyeletére és a legkisebb gyermeke vonatkozásában gondozására köteles személy, szülői felügyeleti joga nem állt korlátozás alatt. **I.rendű vádlott** a szülői felügyeletet gyakorló **II.rendű vádlott** élettársa. Ezért a vádlottak a bűncselekmények alanyai lehetnek.

A bűncselekmények elkövetési magatartása a kiskorú nevelésének, felügyeletének vagy gondozásának feladatából fakadó kötelesség megsértése. A kötelességszegésnek súlyosnak kell lenni. Az elkövetési magatartás leggyakrabban mulasztás következménye, ennek eredménye a kiskorú testi, értelmi, erkölcsi, érzelmi fejlődésének veszélyeztetése. A nevelés, felügyelet, gondozás a családon belül rendszerint egységet képez. A nevelés szűkebb értelemben a kiskorú testi értelmi és erkölcsi fejlődésének elősegítésére irányuló tudatos ráhatás. Tágabb értelemben ide tartozik olyan ráhatás, amely nem kifejezetten nevelési célzatú, ilyen lehet a szülők magatartása, személyes példája. A felügyelet a kiskorú magatartásának és körülményeinek rendszeres figyelemmel kísérését és ellenőrzését jelenti. A gondozás a kiskorú testi szükségleteinek kielégítésére irányul, biztosítja a normális testi fejlődés feltételeit.

I.rendű vádlott azzal a magatartásával, hogy rendszeresen zaklatta, bántalmazta, nem megfelelően gondozta gyermekkorú **ötödik gyermek** sértettet olyan módon, hogy a sértett bántalmazásának szem- és fültanúi voltak a sértett féltestvérei és testvére, e magatartásával elkövette a sértett és testvérei testi, erkölcsi és érzelmi fejlődésének veszélyeztetését.

A vádlott magatartása súlyos kötelezettségszegést valósít meg, mert az egy éves kort alig meghaladó sértett sérelmére, hosszabb időn át, rendszeresen és visszatérően ismétlődően, az általános társadalmi felfogás szerint minimálisan elvárható követelményeket nem teljesítve valósította meg az elkövetési magatartást. Az általános társadalmi felfogás szerint minimálisan elvárható **I.rendű vádlottól**, hogy a sértettel ne úgy viselkedjen, mint amely bizonyítottá vált. Ilyen a rendszeres zaklatás, bántalmazás, nem emberi lényként való trenírozás, a gyermek megrémítése, stb. A sértetten a vádlott magatartása következtében 8 napon belül gyógyuló sérülések is keletkeztek. A vádlott magatartásának eredményeként kiskorú **ötödik gyermek** sértett testi, értelmi és érzelmi fejlődése, és a testvérei értelmi, érzelmi és erkölcsi fejlődése került veszélybe. A vádlott a nagyobb gyermek részére elvetendő magatartás-mintát mutatott be, amely súlyosan elítélendő. A vádlotti magatartás és a bűncselekmény eredménye között az okozati összefüggés közvetlen.

II.rendű vádlott azzal a magatartásával, hogy látta gyermekkorú **ötödik gyermek** sértett bántalmazását, észlelte a sértett testi sérüléseit, tudott arról, hogy a gyermekkorú bántalmazását a testvérei is látták, mint a sértettek szülői felügyeletét gyakorló szülő, a feladatából eredő kötelezettségét súlyosan megszegte és ezzel veszélyeztette a kiskorúak testi, erkölcsi és érzelmi fejlődését. A bíróság **II.rendű vádlott** magatartása és az eredmény között az okozati összefüggést közvetlennek tekinti.

II.rendű vádlott azzal a magatartásával, hogy gyermekkorú sértettet nem vitte az orvosi előírások szerint ellenőrző vizsgálatokra, nem gondoskodott arról, hogy a sértett a szemüvegét viselje, ennek következményeként a sértett szembetegségei súlyosbodtak, sértett sérelmére elkövette a kiskorú veszélyeztetését.

A bírói gyakorlat szerint a kiskorú veszélyeztetésének büntetével az azonos vagy enyhébb büntetési tétellel fenyegetett bűncselekményeket bűnhalmazatban kell megállapítani.

A bíróság észlelte, hogy kk. **ötödik gyermek** a vádlotti magatartások során testi sérülést is szenvedett. A gyermek a súlyosabb sérülését a leforrázásával összefüggésben szerezte. Bár a vádirat tartalmazza ezt a tényt, azonban a bírósági eljárást megelőző nyomozás során a nyomozóhatóság nem vizsgálta az akkor még gyanúsítottak ez irányú felelősségét, így azt sem, hogy az akkor még járnai nem tudó, kúszó-mászó sértett hogyan került ki a számára biztonságot jelentő mikrokörnyezetéből, a kiságyból, vagy járókából. Ezzel kapcsolatosan a bírósági eljárás sem tudott feltárni pontosabb megállapítást. **I.rendű vádlott** vallomásaiban úgy nyilatkozott, hogy a sértettet a nagyobb testvére vehette ki a kiságyból, míg **II.rendű vádlott** egyáltalán nem nyilatkozott e tény vonatkozásában. A bizonyítási eljárás során utóbb már nem lehetett megállapítani, hogy a vádlottakat a sértett égési sérülései vonatkozásában akár gondatlanság terhelte volna. Ezért a bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem látta lehetőségét annak, hogy vádlottakat a gondatlanságból elkövetett nyolc napon túl gyógyuló sérülés okozása miatt elmarasztalja.

Tényként állapítható meg, hogy kk. **ötödik gyermek** **I.rendű vádlott** magatartásával okozati összefüggésben nyolc napon belül gyógyuló testi sérülést is szenvedett. A könnyű testi sértés magánindítványra büntetendő. Az ügyben magánindítványt senki nem terjesztett elő, az ügygondnok kirendelése már olyan időpontban történt, amikor már lejárt a magánindítvány előterjesztésére nyitva álló idő. A bíróság megállapította, hogy a könnyű testi sértés vétség megállapításának eljárásjogi feltétele hiányzik.

A bíróság a vádlottak magatartását tényállásszerűnek értékelte, magatartásuk jogellenes, társadalomra veszélyes volt. A vádlottak magatartásukat bűnösen követték el. **I.rendű vádlott** a bűncselekményt magatartásának következményeit kívánva követte el, **II.rendű vádlott** a bűncselekményt e következményekbe belenyugodva követte el.

A törvény büntetni rendeli a vádlottak által elkövetett magatartást.

A bíróság a vádlottaknál büntethetőségi akadályt nem észlelt, ezért bűnösségüket a Be. 330. § (1) bekezdése alapján megállapította és ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdésének a) pontja szerint velük szemben büntetést szabott ki.

A büntetés kiszabásának indokai:

A bíróság a büntetés kiszabása során a bűnösségi körülmények körében **enyhítő körülményként értékelte** mindkét vádlott vonatkozásában büntetlen előéletüket, **I.rendű vádlottnál** ezt valamivel nagyobb nyomatókkal, mivel **I.rendű vádlott** a bűncselekmények elkövetésekor 34 éves volt.

A bíróság mindkét vádlott vonatkozásában *nyomatékos enyhítő* körülményként értékelte, hogy a bűncselekmények elkövetése óta már hosszabb idő, négy év telt el.

A bíróság **I.rendű vádlott** vonatkozásában enyhítő körülményként értékelte, hogy öt kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, **II.rendű vádlottnál** azt, hogy ő kettő kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, továbbá alkalmanként jelentkező pánikbetegségét, bűnösségének kisebb fokát.

A bíróság **súlyosító körülményként értékelte** mindkét vádlottnál a többszörös halmazatot, azt, hogy gyermekkorú **ötödik gyermek** sértett a vádlottak magatartásának következtében 4-6 hét alatt gyógyuló, 8 napot meghaladó égési sérüléseket szenvedett, a sértett sérülései nyomán visszamaradt bőrelváltozás enyhe esztétikai károsodásként értékelhető.

A bíróság súlyosító körülményként értékelte **I.rendű vádlottnál** azt, hogy a vádlott kitartóan és visszatérően bántalmazta gyermekkorú **ötödik gyermek** sértettet, magatartása következtében a gyermekkorú sértett sérülést is szenvedett.

A bíróság súlyosító körülményként értékelte **II.rendű vádlott** vonatkozásában, hogy a kiskorú **második gyermek** sértett sérelmére elkövetett bűncselekmény eredményeként a sértett szembetegségei súlyosbodtak, a sértett kis híján megvakult, kezelését csak helyreállító műtétekkel lehetett eredményesen elvégezni.

A bíróság a vádlottak vonatkozásában a Btk. 79. §-ában írt büntetési cél figyelembe vételével a Btk. 80. § (1)-(3) bekezdései szerint szabta ki a büntetést.

A Btk. 81. § (1) és (2) bekezdése szerint bűnhalmazat esetén egy büntetést kell kiszabni. A halmazati büntetést a bűnhalmazatban lévő bűncselekményekre megállapított büntetési tételek közül a legsúlyosabbnak az alapulvételével kell kiszabni.

Ugyanezen jogszabályhely (3) bekezdése szerint, ha a bűnhalmazatban lévő bűncselekmények közül legalább kettő határozott ideig tartó szabadságvesztéssel büntetendő, a büntetési tétel felső határa a legmagasabb büntetési tétel felével emelkedik, de nem érheti el az egyes bűncselekményekre megállapított büntetési tételek felső határának együttes tartamát.

A vádlottak 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztés büntetéseket követtek el. A büntetési tétel felső határa mindkét vádlott vonatkozásában a felével emelkedik, 7 év 6 hónap. A büntetési tétel középértéke mindkét vádlott vonatkozásában 4 év 3 hónap.

A bíróság **I.rendű vádlott** vonatkozásában a középértéktől enyhítve tért el a vádlottal szemben megállapított enyhítő körülményekre tekintettel.

A bíróság **I.rendű vádlott** vonatkozásában a Btk. 33. § (1) bekezdésének a) pontja és a (2) bekezdése szerint szabta ki a büntetéseket.

A bíróság a vádlottat a Btk. 34. §-a és a 36. §-ában írtak szerint végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte.

A bíróság a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a Btk. 37. § (2) bekezdésének a) pontja szerint börtönben rendelte végrehajtani.

A bíróság a Btk. 38. § (1) bekezdése és a (2) bekezdés a) pontja szerint rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi napjáról.

A bíróság a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése szerint rendelkezett a vádlott által őrizetben töltött idő beszámításáról.

A bíróság a vádlottat a Btk. 61. § (1) és 62. § (1) bekezdéseiben írtak szerint 4 évre eltiltotta a közügyektől.

A bíróság **II.rendű vádlott** vonatkozásában a büntetési tétel középértékétől a vádlottra megállapított enyhítő körülményekre figyelemmel jelentős mértékben tért el.

A bíróság **II.rendű vádlottat** a Btk. 33. § (1) bekezdés a) pontja és a 34 és 36. §-ai szerint szabadságvesztésre ítélte. A bíróság a szabadságvesztés büntetést a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdésében írtak szerint 3 év próbaidőre felfüggesztette, mert **II.rendű vádlott** vonatkozásában alaposan feltehető, hogy nála a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető. A bíróság a próbaidő tartamát a törvényben írt keretek között, hosszabb időben, három évben állapította meg.

A bíróság a szabadságvesztés végrehajtása esetére a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja szerint börtönben rendelte végrehajtani **II.rendű vádlott** büntetését.

A bíróság a Btk. 38. § (1) bekezdés és a (2) bekezdés a) pontja szerint rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról.

A bíróság a Btk. 69. § (1) bekezdésében e) pontja szerint elrendelte **II.rendű vádlott** pártfogó felügyeletét. A pártfogó felügyelet tartama a Btk. 70. § (1) bekezdésének c) pontja alapján azonos a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejével.

A bíróság a Be. 74. § (1) bekezdés a) pontja és a 338. § (1) bekezdésében írtak szerint rendelkezett a bűnügyi költség viseléséről.

Pápa, 2017. február 7.

. Tatár Tamás

bíró